

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2016/2251**av den 4 oktober 2016****om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister med avseende på tekniska tillsynsstandarder för riskreduceringstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ⁽¹⁾, särskilt artikel 11.15, och

av följande skäl:

- (1) Motparter är skyldiga att skydda sig mot kreditexponeringar gentemot derivatmotparter genom att samla in marginalsäkerheter i de fall då kontrakten inte clearas av en central motpart. Denna förordning fastställer standarder för en utväxling av säkerheter som sker i tid och är korrekt och på lämpligt vis separerad. Standarderna bör vara obligatoriska för säkerheter som motparter är skyldiga att samla in eller ställa i enlighet med den här förordningen. Motparter som kommer överens om att samla in eller ställa säkerhet utöver kraven i denna förordning bör kunna välja om de vill utväxla säkerheterna i enlighet med dessa standarder.
- (2) Motparter som omfattas av artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 bör beakta de olika riskprofilerna för icke-finansiella motparter som befinner sig under clearingtröskeln enligt artikel 10 i den förordningen när de inrättar sina riskhanteringsförfaranden för OTC-derivatkontrakt (*over-the-counter*) som ingås med sådana enheter. Det är därför lämpligt att låta motparterna avgöra huruvida den motpartsrisk som uppstår genom icke-finansiella motparter som ligger under clearingtröskeln behöver reduceras genom utväxling av säkerheter. Eftersom icke-finansiella motparter som är etablerade i ett tredjeland och som skulle ligga under tröskelvärdet om de var etablerade i unionen kan antas ha samma riskprofiler som icke-finansiella motparter som ligger under clearingtröskeln och som är etablerade i unionen, bör samma regler gälla för båda typerna av enheter i syfte att undvika regelarbitrage.
- (3) Motparter i OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt behöver skyddas mot risken för fallissemang hos den andra motparten. Därför krävs två typer av säkerheter i form av marginalsäkerheter för att hantera de risker som motparterna är exponerade för. Den första typen är tilläggsmarginalsäkerheter som skyddar motparter mot exponeringar som är hänförliga till rådande marknadsvärde av deras OTC-derivatkontrakt. Den andra typen är initiala marginalsäkerheter som skyddar motparter mot potentiella förluster som kan uppstå genom förändringar i marknadsvärdet för derivatpositionen vilka uppkommer mellan den senaste utväxlingen av tilläggsmarginalsäkerheter före en motparts fallissemang och det ögonblick då OTC-derivatkontrakten ersätts eller motsvarande risk säkras.
- (4) Eftersom centrala motparter kan vara auktoriserade som kreditinstitut enligt unionslagstiftningen måste OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt och som centrala motparter ingår under ett obeståndsförfarande undantas från kraven i denna förordning eftersom de redan omfattas av bestämmelserna i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 153/2013 ⁽²⁾ och därför inte av bestämmelserna i denna förordning.

⁽¹⁾ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 153/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för krav på centrala motparter (EUT L 52, 23.2.2013, s. 41).

- (5) För OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt vilka inbegriper betalning av en förhandspremie för att säkerställa avtalets fullgörande har inte den motpart som erhåller premien ("optionssäljaren") någon befintlig eller potentiell framtida exponering gentemot motparten. Dessutom täcks det dagliga "mark-to-market"-värdet av sådana kontrakt redan av betalningen av denna premie. Om nettningsmängden omfattar sådana optionspositioner bör det därför stå optionssäljaren fritt att inte samla in initiala marginalsäkerheter eller tilläggs marginalsäkerheter för sådana OTC-derivat så länge optionssäljaren inte exponeras för några kreditrisker. Motparten som betalar premien ("optionsköparen") bör dock samla in både initiala marginalsäkerheter och tilläggs marginalsäkerheter.
- (6) Tvistlösningsmekanismer som ingår i bilaterala avtal mellan motparter kan bidra till att minska antalet tvister och lösa dem snabbare, men motparter bör i första hand samla in åtminstone det oomtvistade beloppet, om beloppet för ett marginalsäkerhetskrav ifrågasätts. Detta minskar riskerna med de omtvistade transaktionerna och säkerställer därmed att OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt har säkerhet i så stor utsträckning som möjligt.
- (7) För att säkerställa lika villkor mellan olika jurisdiktioner, i fall då en motpart som är etablerad i unionen ingår ett OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt med en motpart som är etablerad i ett tredjeland, bör initiala marginalsäkerheter och tilläggs marginalsäkerheter utväxlas i båda riktningarna. Motparter som är etablerade i unionen och har transaktioner med motparter etablerade i tredjeländer bör även i fortsättningen vara skyldiga att bedöma den rättsliga verkställbarheten av bilaterala avtal och effektiviteten i separeringsavtalen.
- (8) Det är lämpligt att låta motparter tillämpa ett minsta transfereringsbelopp vid utväxling av säkerheter, för att minska den operativa bördan vid utväxling av mindre belopp när exponeringar endast rör sig obetydligt. Det bör emellertid säkerställas att ett sådant minsta transfereringsbelopp endast används för operativa syften och inte som en kredit utan säkerhet mellan motparter. En övre gräns bör därför fastställas för detta minsta transfereringsbelopp.
- (9) Av praktiska skäl kan det i vissa fall vara lämpligare att ha separata minsta transfereringsbelopp för initiala marginalsäkerheter och tilläggs marginalsäkerheter. Det bör då vara möjligt för motparter att komma överens om sådana separata minsta transfereringsbelopp för initiala marginalsäkerheter och tilläggs marginalsäkerheter. Dock bör summan av de separata minsta transfereringsbeloppen inte överstiga den övre gränsen för minsta transfereringsbelopp. Av praktiska skäl bör det vara möjligt att fastställa minsta transfereringsbelopp i den valuta i vilken marginalsäkerheter vanligtvis utväxlas, vilken inte behöver vara euro.
- (10) Jurisdiktioner i vissa tredjeland kan fastställa en annan räckvidd för förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på kraven för utväxling av säkerheter för OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt. Om denna förordning skulle kräva att endast OTC-derivatavtal som inte clearas centralt vilka omfattas av förordning (EU) nr 648/2012 tas med i beräkningen av marginalsäkerheter för gränsöverskridande nettningsmängder skulle det därför kunna innebära att motparter i olika jurisdiktioner måste göra de nödvändiga beräkningarna flera gånger för att ta hänsyn till olika definitioner eller olika omfattning av produkter enligt respektive marginalsäkerhetskrav. Detta skulle kunna leda till felaktiga marginalsäkerhetsberäkningar. Dessutom skulle det sannolikt öka risken för tvister. Att tillåta användning av en större mängd produkter i gränsöverskridande nettningsmängder så att de innehåller alla de OTC-derivatkontrakt som är föremål för utväxling av säkerheter i den ena eller den andra jurisdiktionen skulle göra insamlingen av marginalsäkerheter enklare och smidigare. En sådan ansats ligger i linje med ambitionen i förordning (EU) nr 648/2012 att minska systemriskerna, eftersom ett större antal produkter skulle omfattas av kravet på marginalsäkerhet.
- (11) När motparter väljer att samla in initiala marginalsäkerheter i kontanter bör säkerheten inte vara föremål för värderingsavdrag, förutsatt att säkerhetens valuta är densamma som den valuta i vilken kontraktet uttrycks. Om initiala marginalsäkerheter däremot samlas in i kontanter i en annan valuta än den valuta i vilken avtalet uttrycks, kan de olika valutorna leda till valutarisker. Ett värderingsavdrag för valutaobalanser bör därför tillämpas på initiala marginalsäkerheter som samlas in i kontanter i annan valuta. För tilläggs marginalsäkerheter som samlas in i kontanter behövs inget värderingsavdrag enligt BCBS/Ioscosc ram, även om betalningen görs i en annan valuta än kontraktets valuta.

- (12) Vid fastställandet av nivån för krav på initiala marginalsäkerheter har Baselkommittén för banktillsyn och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn uttryckligen tagit hänsyn till två aspekter i sin ram för marginalsäkerhetskrav för derivat som inte clearas centralt (*Margin requirements for non-centrally cleared derivatives*) från mars 2015 (nedan kallad *BCBS/Ioscos ram*). Den första aspekten gäller likvida tillgångar av hög kreditkvalitet som täckning för kraven på initiala marginalsäkerheter. Den andra är proportionalitetsprincipen, eftersom små finansiella och icke-finansiella motparter kan drabbas på ett oproportionerligt sätt av kraven på initiala marginalsäkerheter. För att lika konkurrensvillkor ska gälla bör denna förordning införa en tröskel under vilken två motparter inte behöver utväxla initial marginalsäkerhet, som exakt motsvarar tröskeln i *BCBS/Ioscos ram*. Detta torde innebära betydande kostnadsbesparingar och operativ underlättning för mindre aktörer, och även bidra till aspekten vad gäller likvida tillgångar av hög kreditkvalitet, utan att äventyra de övergripande målen för förordning (EU) nr 648/2012.
- (13) Tröskelvärdena bör alltid beräknas på gruppnivå, men investeringsfonder bör betraktas som ett specialfall eftersom de kan skötas av en enda förvaltare och ses som en enda grupp. Om fonderna emellertid är tydligt avskilda pooler av tillgångar och inte har säkerhet, garanti eller stöd från andra investeringsfonder eller från investeringsförvaltaren själv, är deras risk relativt skild från resten av gruppen. Sådana investeringsfonder bör därför behandlas som separata enheter vid beräkningen av tröskeln i linje med *BCBS/Ioscos ram*.
- (14) När det gäller initiala marginalsäkerheter kan kraven i denna förordning förväntas få en mätbar effekt på marknadens likviditet eftersom tillgångar som ställs som säkerhet inte kan realiseras eller på annat sätt återanvändas under det ej centralt clearade OTC-derivatkontraktets löptid. Sådana krav innebär betydande förändringar i marknadspraxis och leder till vissa operativa och praktiska problem som måste hanteras när de nya kraven träder i kraft. Med tanke på att tilläggs marginalsäkerheten redan täcker faktiska fluktuationer i det ej centralt clearade OTC-derivatkontraktets värde upp till det läge där betalning inte fullgörs, anses det rimligt att tillämpa ett tröskelvärde motsvarande ett teoretiskt bruttobelopp för utestående kontrakt på 8 miljarder euro, för krav på initial marginalsäkerhet. Detta tröskelvärde tillämpas på gruppnivå eller, om motparten inte är en del av en grupp, på den enskilda enheten. Det aggregerade teoretiska bruttobeloppet för utestående kontrakt bör användas som referens eftersom det är ett lämpligt mått för att bedöma storleken och komplexiteten hos en portfölj bestående av OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt. Det är också ett mått som är lätt att kontrollera och rapportera. Dessa tröskelvärden är även i linje med *BCBS/Ioscos ram* för OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt och är därför förenliga med internationella standarder.
- (15) Exponeringar som härrör antingen från kontrakt eller motparter som är permanent eller tillfälligt undantagna eller delvis undantagna från marginalsäkerheter bör också ingå i beräkningen av det aggregerade teoretiska bruttobeloppet. Detta beror på att alla kontrakt bidrar till att bestämma storleken och komplexiteten hos en motparts portfölj. OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt och som kan undantas från kraven i denna förordning är därför också relevanta för bestämning av storleken, omfattningen och komplexiteten hos motpartens portfölj och bör därför också ingå i beräkningen av tröskelvärdena.
- (16) Det är lämpligt att fastställa särskilda riskhanteringsförfaranden för vissa typer av OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt och som uppvisar särskilda riskprofiler. I synnerhet bör utväxling av tilläggs marginalsäkerhet utan initial marginalsäkerhet, i linje med *BCBS/Ioscos ram*, anses vara en lämplig säkerhet för fysiskt avvecklade valutakontrakt. Eftersom swappar i två valutor (cross-currency swaps) kan delas upp i en sekvens av valutaterminer bör på samma sätt endast räntekomponenten omfattas av initial marginalsäkerhet.
- (17) Hänsyn bör tas till de svårigheter som emittenter av täckta obligationer eller säkerhetspooler har när det gäller att ställa säkerheter. Under vissa givna villkor bör emittenter av täckta obligationer eller säkerhetspooler därför inte

åläggas att ställa säkerhet. På detta sätt får emittenter av täckta obligationer eller säkerhetspooler en viss flexibilitet samtidigt som man säkerställer att riskerna för deras motparter är begränsade. Det kan finnas rättsliga hinder för emittenter av täckta obligationer eller säkerhetspooler i samband med att de ställer och samlar in icke-kontanta initiala marginalsäkerheter eller tilläggsmarginalsäkerheter, eller ställer kontanta tilläggsmarginalsäkerheter, eftersom betalning av tilläggsmarginalsäkerhet skulle kunna betraktas som en prioriterad fordran jämfört med obligationsinnehavarens fordran, vilket kan utgöra ett rättsligt hinder. Även möjligheten att ersätta eller återkalla den initiala marginalsäkerheten skulle kunna betraktas som en prioriterad fordran jämfört med obligationsinnehavarens fordran vilket utgör samma typ av hinder. Det finns dock inga hinder för emittenter av täckta obligationer eller säkerhetspooler att återlämna kontanta medel som samlats in som tilläggsmarginalsäkerhet. Motparter till emittenter av täckta obligationer eller säkerhetspooler bör därför åläggas att ställa kontant tilläggsmarginalsäkerhet och ges rätten att få tillbaka hela eller en del av den, men emittenter av täckta obligationer eller säkerhetspooler bör endast vara skyldiga att ställa tilläggsmarginalsäkerhet för det kontantbelopp som mottagits tidigare.

- (18) Motparter bör alltid bedöma den rättsliga verkställbarheten för avtal om nettnings och separering. Om bedömningarna mot bakgrund av lagstiftningen i det tredje landet ger ett negativt resultat bör motparter använda sig av andra arrangemang än ömsesidig utväxling av marginalsäkerheter. För att säkerställa samstämmighet med internationella standarder och därmed undvika en situation där motparter i unionen inte kan handla med motparter i dessa jurisdiktioner, och för att garantera lika konkurrensvillkor för motparter i unionen, bör man fastställa en lägsta tröskel under vilken de kan handla med motparter som är etablerade i de jurisdiktionerna utan att utväxla initial marginalsäkerhet eller tilläggsmarginalsäkerhet. Om motparterna har möjlighet att samla in marginalsäkerheter och kan säkerställa att bestämmelserna i denna förordning kan följas för insamlade säkerheter, till skillnad från ställda säkerheter, bör motparter i unionen alltid vara skyldiga att samla in säkerheter. Exponeringar som härrör från kontrakt med motparter etablerade i jurisdiktioner i tredjeland och som inte täcks av säkerhet på grund av rättsliga hinder i dessa jurisdiktioner, bör begränsas genom att man fastställer en gräns, eftersom kapital inte anses likvärdigt med marginalsäkerhet för exponeringar som härrör från OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt och eftersom motparter som omfattas av marginalsäkerhetskrav enligt denna förordning inte alltid även omfattas av kapitalkrav. Denna gräns bör fastställas på ett sådant sätt att den är lätt att beräkna och kontrollera. För att undvika att detta ger upphov till systemrisk och att sådan särskild behandling öppnar möjligheter att kringgå bestämmelserna i denna förordning, bör gränsen läggas på en försiktig nivå. En sådan behandling kan anses tillräckligt försiktig eftersom det även finns andra riskreducerande tekniker som ett alternativ till marginalsäkerheter.
- (19) För att ge skydd mot en situation då säkerheten inte kan realiseras omedelbart efter fallissemang hos en motpart måste man när man beräknar initiala marginalsäkerheter beakta perioden från den senaste utväxlingen av säkerheter för en nettningsmängd av kontrakt med en fallerande motpart fram till dess att kontrakten har slutavräknats och den marknadsrisk som uppstått har säkrats på nytt. Denna period kallas marginalriskperiod (MPOR) och är samma verktyg som i artikel 272.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽¹⁾, med avseende på motpartsrisk för kreditinstitut. Eftersom de två förordningarna har olika syften och bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013 gäller beräkning av marginalriskperioden endast för kapitalbaskrav, bör denna förordning innehålla särskilda bestämmelser om den marginalriskperiod som krävs för riskhanteringsförfarandena för OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt. Marginalriskperioden bör ta hänsyn till de förfaranden som föreskrivs i denna förordning för utväxling av marginalsäkerheter.
- (20) Initial marginalsäkerhet och tilläggsmarginalsäkerhet bör generellt utväxlas senast vid slutet av den bankdag som följer efter dagen för genomförandet. En längre tid för utväxling av tilläggsmarginalsäkerhet tillåts där detta kompenseras genom en lämplig beräkning av marginalriskperioden. Alternativt, om krav på initial marginalsäkerhet inte är tillämpliga, bör en längre tid tillåtas om ytterligare tilläggsmarginalsäkerhet samlas in motsvarande ett lämpligt belopp.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (21) När motparter utvecklar modeller för initiala marginalsäkerheter och beräknar lämpliga marginalriskperioder bör de beakta att det krävs modeller som fångar upp marknadens likviditet, antalet deltagare på den marknaden och de aktuella OTC-derivatkontraktens volym. Det är samtidigt viktigt med en modell som båda parter kan förstå, reproducera och stödja sig på för att lösa tvister. Därför bör motparter tillåtas kalibrera modellen och beräkna marginalriskperiod enbart med hänsyn till marknadsvillkor utan att behöva anpassa sina skattningar efter egenskaperna hos enskilda motparter. Detta innebär i sin tur att motparter kan välja att anta olika modeller för att beräkna beloppen för initiala marginalsäkerheter som utväxlas mellan dem, och att dessa belopp inte nödvändigtvis är symmetriska.
- (22) En modell för att beräkna initial marginalsäkerhet måste kalibreras med lämpliga mellanrum, men ny kalibrering kan leda till oväntade nivåer på marginalsäkerhetskraven. Därför bör en lämplig period fastställas då marginalsäkerheterna fortfarande kan utväxlas baserat på den tidigare kalibreringen. Detta bör ge motparterna tillräckligt med tid för att uppfylla marginalsäkerhetskrav som uppstår i och med kalibreringen.
- (23) Säkerheter bör anses vara fritt överlåtbara om det i händelse av fallissemang hos den som ställer säkerheten inte finns några regleringsmässiga eller juridiska hinder eller anspråk från tredje man, inbegripet anspråk från ett utomstående förvaringsinstitut. Vissa anspråk, t.ex. ersättning för kostnader för överföring av säkerheter, i form av panträtt som rutinemässigt tillämpas på alla värdepappersöverföringar bör inte betraktas som hinder eftersom det skulle leda till en situation där hinder alltid konstateras.
- (24) Den motpart som samlar in säkerheten bör ha operativ kapacitet att realisera säkerheten i händelse av fallissemang hos den som ställer den. Den motpart som samlar in säkerheten bör också kunna använda de kontanta medlen från realiseringen till att ingå ett motsvarande kontrakt med en annan motpart eller till att säkra den risk som uppstår. Tillträde till marknaden bör därför vara en grundförutsättning för den som samlar in säkerheter, så att denne antingen kan sälja den eller återköpa den inom rimlig tid. Denna kapacitet bör vara oberoende från den som ställer säkerheten.
- (25) Insamlade säkerheter måste ha tillräckligt hög likviditet och kreditkvalitet för att den motpart som samlar in dem ska kunna avveckla positionerna utan förlust på grund av betydande värdeförändringar om den andra motparten fallerar. Säkerhetens kreditkvalitet bör bedömas utifrån erkända metoder, till exempel kreditbetyg som utfärdas av externa institut för kreditbedömning. För att minska risken för en automatisk förlitan på externa kreditvärderingar bör det emellertid införas ett antal ytterligare skyddsåtgärder. Bland dessa skyddsåtgärder bör ingå möjligheten att använda intern riskklassificeringsmetod (internmetod) och möjligheten att skjuta upp ersättning av säkerhet som inte längre är godtagbar på grund av sänkt kreditvärdighet, i syfte att på ett effektivt sätt minska eventuella tröskeffekter som kan uppstå till följd av att man i alltför hög grad förlitar sig på externa kreditvärderingar.
- (26) Värderingsavdrag minskar risken för att den insamlade säkerheten vid finansiella påfrestningar inte är tillräcklig för att täcka marginalsäkerhetsbehoven, men andra riskreducerande åtgärder behövs också i samband med icke-kontanta säkerheter för att säkerställa att de effektivt och snabbt kan realiseras. Motparter bör särskilt se till att de insamlade säkerheterna är lämpligt diversifierade vad gäller enskilda emittenter, typer av emittenter och tillgångsklasser.
- (27) Realisering av säkerhet som ställts av motparter som inte är systemviktiga har obetydliga effekter på den finansiella stabiliteten. Dessutom kan koncentrationsgränser för initiala säkerhetsmarginaler vara betungande för motparter med små OTC-derivatportföljer eftersom de ibland bara har en begränsad uppsättning av godtagbara säkerheter att ställa. Även om säkerhetsdiversifiering är en lämplig riskåtgärd bör den därför ändå inte krävas av motparter som inte är systemviktiga. Å andra sidan bör systemviktiga finansinstitut och andra motparter med stora OTC-derivatportföljer som handlar med varandra tillämpa koncentrationsgränser åtminstone för initiala marginalsäkerheter, däribland för godtagbara säkerheter som utgörs av statspapper utgivna av EU:s medlemsstater. Dessa motparter har tillräcklig förmåga att antingen omvandla säkerheter eller tillgå ett flertal marknader och

emittenter, så att de kan diversifiera de ställda säkerheterna. Artikel 131 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾ föreskriver att institut som är systemviktiga enligt unionsrätten ska identifieras. Eftersom förordning (EU) nr 648/2012 har ett så brett tillämpningsområde bör dock ett kvantitativt tröskelvärde införas så att kraven på koncentrationsgränser också gäller för motparter som inte är systemviktiga enligt de befintliga klassificeringarna, men som ändå bör omfattas av sådana gränser på grund av sina omfattande OTC-derivatportföljer.

- (28) Pensionssystem omfattas av ömsesidiga krav på säkerhet. Det är dock viktigt att undvika att sådana krav innebär en alltför stor börda som inverkar på resultaten från dessa system och därmed på pensionsinkomsterna för framtida pensionärer. Pensionssystemens skyldigheter gentemot pensionärer anges i lokal valuta och deras investeringar måste därför vara i samma valuta för att undvika valutarisker och därmed förknippade kostnader. Bestämmelser om koncentrationsgränser bör därför inte gälla för pensionssystem på samma sätt som för andra motparter. Det är dock viktigt att det finns lämpliga riskhanteringsförfaranden för att övervaka och åtgärda eventuella koncentrationsrisker till följd av denna undantagsordning. Tillämpningen av dessa bestämmelser för pensionssystem bör övervakas och ses över mot bakgrund av marknadsutvecklingen.
- (29) Med tanke på svårigheterna att separera kontant säkerhet bör motparterna ges möjlighet att ställa en mindre del av den initiala marginalsäkerheten i form av kontanter, och förvaringsinstitutet bör få lov att återinvestera denna kontanta säkerhet. Kontanter hos ett förvaringsinstitut utgör emellertid en skuld som förvaringsinstitutet har gentemot den motpart som ställer säkerheten, och detta ger upphov till en kreditrisk för motparten. För att minska systemrisker bör därför användningen av kontanter som initial marginalsäkerhet omfattas av diversifieringskrav, åtminstone för systemviktiga institut. Systemviktiga institut bör åläggas att antingen begränsa beloppet för initiala marginalsäkerheter som samlas in i kontanter, eller diversifiera exponeringarna genom att använda mer än ett förvaringsinstitut.
- (30) Det bör inte finnas någon betydande positiv korrelation mellan säkerhetens värde och kreditvärdigheten hos den som ställer säkerheten, eller värdet på den underliggande portföljen av derivat som inte clearas centralt, eftersom det skydd som utgörs av den insamlade säkerheten då skulle bli mindre effektivt. Värdepapper utgivna av den som ställer säkerheten eller dess närstående enheter bör därför inte godtas som säkerhet. Motparter bör också vara skyldiga att övervaka att det inte föreligger några andra former av korrelationsrisk för insamlade säkerheter.
- (31) Om en motpart fallerar bör det vara möjligt för den motpart som inte fallerar att realisera tillgångar som samlats in som initial marginalsäkerhet eller tilläggs marginalsäkerhet tillräckligt snabbt för att skydda mot förluster på OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt. Tillgångarna bör därför vara mycket likvida och inte förenade med större kredit-, marknads- och valutarisker. Om säkerhetens värde är exponerat för sådana risker bör lämpligt riskanpassade värderingsavdrag tillämpas.
- (32) Motparterna bör inrätta effektiva operativa förfaranden för att säkerställa att säkerheter kan överföras i lämplig tid. Förfarandena för ömsesidig utväxling av säkerheter måste därför vara tillräckligt detaljerade, öppet redovisade och robusta. Om motparterna inte kan enas om och inrätta operativa ramar för att beräkna, anmäla och avsluta marginalsäkerhetskrav på ett effektivt sätt kan detta leda till tvister och misslyckad utväxling av säkerheter som resulterar i osäkrade exponeringar i samband med OTC-derivatkontrakt. Följaktligen är det av stor vikt att motparter tar fram tydliga interna riktlinjer och standarder för överföring av säkerheter. Eventuella avvikelser från dessa riktlinjer bör granskas noga av alla berörda interna parter som måste godkänna sådana avvikelser. Alla tillämpliga bestämmelser för operativ utväxling av säkerheter bör dessutom registreras i detalj på ett robust, snabbt och systematiskt sätt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (33) För att skapa rättssäkerhet bör ett avtal om utväxling av säkerheter ingås mellan motparter som ingår OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt. Avtalet bör innehålla alla materiella rättigheter och skyldigheter för motparterna vad gäller OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt.
- (34) En säkerhet fungerar som skydd för den motpart som samlar in den mot fallissemang hos den motpart som har ställt ut den. Båda motparterna är dock skyldiga att se till att det sätt på vilket säkerheten förvaras inte ökar risken för förlust av överskjutande säkerhet för den motpart som har ställt den, om den motpart som har samlat in säkerheten fallerar. I avtalet mellan motparterna bör det därmed ges möjlighet för båda motparterna att få tillgång till säkerheten i lämplig tid när de har rätt till det; av detta skäl behövs bestämmelser om separering och krav på en bedömning av avtalets effektivitet i detta avseende, med beaktande av de rättsliga begränsningarna och marknadspraxis i varje jurisdiktion.
- (35) Återpantsettning och återanvändning av säkerheter som samlats in som initiala marginalsäkerheter skulle skapa nya risker för motparter på grund av tredje mans fordringar på tillgångarna i händelse av fallissemang. Vid fallissemang hos den som samlar in den initiala marginalsäkerheten eller den tredje parten, kan rättsliga och operativa svårigheter försena återlämnandet av säkerheten, eller till och med göra det omöjligt. För att bestämmelserna ska fungera och för att säkerställa att motpartsrisker verkligen reduceras bör det därför inte vara tillåtet att återpantsetta och återanvända säkerheter som samlats in som initiala marginalsäkerheter.
- (36) Mot bakgrund av svårigheterna att separera kontanter, av nuvarande praxis i vissa jurisdiktioner för utväxling av kontanta säkerheter och av behovet av att använda kontanter istället för värdepapper under vissa omständigheter då det finns operativa hinder för att överlåta värdepapper, bör marginalsäkerhet som samlats in i form av kontanter alltid förvaras av en centralbank eller ett utomstående kreditinstitut, eftersom detta säkerställer separering från de två motparterna i ett kontrakt. För att säkerställa separering bör det utomstående kreditinstitutet inte tillhöra samma grupp som någon av parterna.
- (37) När en motpart underrättar den berörda behöriga myndigheten om sin avsikt att utnyttja undantaget för transaktioner inom gruppen bör den tillhandahålla kompletta handlingar med alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna göra sin bedömning och besluta om villkoren för undantaget är uppfyllda.
- (38) För att en grupp ska anses ha tillräckligt sunda och robusta riskhanteringsförfaranden måste ett antal villkor vara uppfyllda. Gruppen måste säkerställa att exponeringarna inom gruppen övervakas löpande, och garantera att de skyldigheter som uppstår genom OTC-derivatkontrakt inom gruppen kan avvecklas i lämplig tid med hjälp av verktyg för övervakning och likviditet på gruppnivå som är lämpliga med tanke på transaktionernas komplexitet.
- (39) För att undantaget för transaktioner inom gruppen ska vara tillämpligt måste det säkerställas att det inte finns lagstiftning, regler eller administrativa eller andra tvingande bestämmelser i tillämplig lag som skulle kunna utgöra ett rättsligt hinder för motparter inom gruppen att uppfylla sina skyldigheter att överföra pengar eller återbetala skulder eller värdepapper enligt villkoren för transaktionerna inom gruppen. Gruppen eller motparterna inom gruppen bör inte heller ha operativ praxis eller affärspraxis som skulle kunna leda till att medel inte finns tillgängliga för att uppfylla betalningsförpliktelserna när de förfaller på daglig basis eller till att medlen inte kan överföras genast på elektronisk väg.
- (40) Denna förordning innehåller ett antal detaljerade krav som måste uppfyllas för att en grupp ska beviljas undantag från att ställa säkerhet i samband med transaktioner inom gruppen. Om en av de två motparterna i gruppen har hemvist i ett tredjeland för vilket fastställande av likvärdighet i enlighet med artikel 13.2 i förordning (EU) nr 648/2012 ännu inte har gjorts, måste gruppen utväxla tilläggs marginalsäkerhet och på lämpligt vis separerad initial marginalsäkerhet för alla transaktioner inom gruppen med dotterbolagen i dessa tredjeländer. För att undvika en oproportionerlig tillämpning av marginalsäkerhetskraven och med hänsyn till liknande krav för

clearingskyldigheter, bör denna förordning föreskriva en senarelagd tillämpning av detta specifika krav. På så sätt ges tillräckligt med tid för att slutföra förfarandet för fastställande av likvärdighet, utan att ställa krav som innebär en ineffektiv resursfördelning för grupper med dotterbolag med hemvist i tredjeländer.

- (41) Med beaktande av proportionalitetsprincipen bör motparter som har mindre portföljer, och därför i allmänhet mindre transaktioner, ges längre tid för att anpassa sina interna system och rutiner så att de överensstämmer med kraven i denna förordning. För att få en god balans mellan att minska risker som uppstår i samband med OTC-derivat som inte clearas centralt och att tillämpa denna förordning på ett proportionerligt sätt, samt för att uppnå samstämmighet på internationell nivå och minimera möjligheterna till regularbitrage för att undvika marknadsstörningar, måste kraven införas stegvis. Infasningsperioden för de nya krav som införs genom denna förordning tar hänsyn till tidsplanen i BCBS/Ioscoramen, vilken fastställdes mot bakgrund av en kvantitativ konsekvensbedömning där unionens kreditinstitut ingick.
- (42) Kommissionens delegerade förordning (*) förtydligar definitionen av fysiskt avvecklade valutaterminer inom unionen. För närvarande är definitionen emellertid inte tillämplig och sådana produkter definieras på olika sätt i unionen. För att inte skapa ojämlika konkurrensvillkor inom unionen måste därför tillämpningen av motsvarande riskreduceringstekniker anpassas till den dag då den delegerade akten börjar tillämpas. Ett visst datum då de relevanta kraven i alla händelser måste börja tillämpas anges också för att undvika alltför stora förseningar med att införa riskreduceringsteknikerna.
- (43) För att undvika fragmentering av marknaden och för att garantera lika konkurrensvillkor på global nivå för motparter som är etablerade i unionen, och med tanke på att utväxling av tilläggsmarginalsäkerhet och initial marginalsäkerhet för aktieoptioner och aktieindexoptioner i vissa jurisdiktioner inte omfattas av motsvarande krav, bör reglerna för dessa produkter införas stegvis. En infasningsperiod gör det möjligt att övervaka utvecklingen av regler i andra jurisdiktioner och att se till att det finns lämpliga regler i unionen för att reducera motpartsrisken för sådana kontrakt, samtidigt som man tar bort möjligheter till regularbitrage.
- (44) Av rättssäkerhetsskäl och för att undvika potentiella störningar på finansmarknaderna är det lämpligt att klargöra behandlingen av befintliga kontrakt.
- (45) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska tillsynsstandarter som Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och pensionsmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten har lagt fram för kommissionen.
- (46) Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten har anordnat öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska tillsynsstandarter som denna förordning bygger på, analyserat de potentiella kostnaderna och fördelarna därav och begärt ett yttrande från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽¹⁾, ett yttrande från den intressentgrupp för försäkring och återförsäkring och den intressentgrupp för tjänstepensioner som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ⁽²⁾, och den intressentgrupp för värdepapper och marknader som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽³⁾.
- (47) I enlighet med det förfarande som anges i artikel 10.1 femte, sjätte och sjunde styckena i förordning (EU) nr 1093/2010, artikel 10.1 femte, sjätte och sjunde styckena i förordning (EU) nr 1095/2010 och i artikel 10.1

(*) C(2016) 2398 final.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

femte, sjätte och sjunde styckena i förordning (EU) nr 1094/2010 ingår i denna förordning ändringar av förslaget till tekniska tillsynsstandards som lämnats in på nytt i form av ett formellt yttrande till kommissionen av Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, på grundval av kommissionens föreslagna ändringar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER FÖR RISKHANTERINGSFÖRFARANDEN

AVSNITT 1

Definitioner och allmänna krav

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *initial marginalsäkerhet*: säkerhet som samlas in av en motpart för att täcka dess aktuella och potentiella framtida exponering under tiden mellan den senaste insamlingen av marginalsäkerhet och realiseringen av positioner eller säkring av marknadsrisk till följd av fallissemang hos den andra motparten.
2. *tilläggs marginalsäkerhet*: säkerhet som samlas in av en motpart för att avspegla resultaten av daglig marknadsvärdering ("marking-to-market") eller modellvärdering ("marking-to-model") av utestående kontrakt enligt vad som avses i artikel 11.2 i förordning (EU) nr 648/2012.
3. *nettningsmängd*: en mängd av ej centralt clearade OTC-derivatkontrakt (*over-the-counter*) mellan två motparter som omfattas av ett rättsligt bindande bilateralt nettningsavtal.

Artikel 2

Allmänna krav

1. Motparter ska inrätta, tillämpa och dokumentera riskhanteringsförfaranden för utväxling av säkerheter för OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt.
2. De riskhanteringsförfaranden som avses i punkt 1 ska omfatta förfaranden som föreskriver eller preciserar följande:
 - a) Godtagbara säkerheter för OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt i enlighet med avsnitt 2.
 - b) Beräkning och insamling av marginalsäkerheter för OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt i enlighet med avsnitt 3.
 - c) Förvaltning och värdering av säkerheter för OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt i enlighet med avsnitt 5.
 - d) Beräkning av det anpassade värdet av säkerheter i enlighet med avsnitt 6.
 - e) Utbyte av information mellan motparter och godkännande och registrering av alla undantag från riskhanteringsförfarandena enligt vad som avses i punkt 1.
 - f) Rapportering till företagsledningen av de undantag som anges i kapitel II.
 - g) Villkoren i alla nödvändiga avtal som ska ingås av motparterna senast vid den tidpunkt då ett ej centralt clearat OTC-derivatkontrakt ingås, inklusive villkoren i nettningsavtalet och i avtalet om utväxling av säkerhet i enlighet med artikel 3.

- h) Regelbunden kontroll av likviditeten för den säkerheten som ska utväxlas.
- i) Återhämtande av säkerheten i lämplig tid av den motpart som ställer säkerheten från den insamlade motparten i händelse av fallissemang.
- j) Regelbunden översyn av de exponeringar som härrör från OTC-derivatkontrakt som utgör transaktioner inom gruppen och snabb avveckling av de skyldigheter som följer av dessa kontrakt.

Vid tillämpningen av första stycket led g ska villkoren i avtalen omfatta alla aspekter av de skyldigheter som uppstår i samband med ej centralt clearade OTC-derivatkontrakt som ska ingås, och åtminstone följande:

- a) Alla betalningsskyldigheter som uppstår mellan motparter.
- b) Villkoren för skyldigheter avseende nettningsbetalning.
- c) Fallissemangshändelser eller andra uppsägningsvillkor för OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt.
- d) Alla beräkningsmetoder som används för betalningsskyldigheter.
- e) Villkoren för skyldigheter avseende nettningsbetalning vid uppsägning.
- f) Överföring av rättigheter och skyldigheter vid uppsägning.
- g) Tillämplig rätt för transaktioner med OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt.

3. Om motparterna ingår ett avtal om nettning eller utväxling av säkerhet ska de utföra en oberoende rättslig översyn av verkställbarheten av dessa avtal. Översynen får genomföras av en intern oberoende enhet eller av en oberoende tredje part.

Kravet på att utföra den översyn som avses i första stycket ska anses vara uppfyllt för nettningsavtalet om avtalet är godkänt i enlighet med artikel 296 i förordning (EU) nr 575/2013.

4. Motparterna ska fastställa riktlinjer för att löpande utvärdera verkställbarheten av de avtal om nettning och utväxling av säkerheter som de ingår.

5. De riskhanteringsförfaranden som avses i punkt 1 ska testas, granskas och uppdateras vid behov och minst en gång om året.

6. På begäran ska motparter som använder modeller för initial marginalsäkerhet i enlighet med avsnitt 4 när som helst förse de behöriga myndigheterna med all dokumentation om de riskhanteringsförfaranden som avses i punkt 2 b.

Artikel 3

Avtal om utväxling av säkerheter

Det avtal om utväxling av säkerhet som avses i artikel 2.2 första stycket led g ska minst ange följande villkor:

- a) Vilken nivå på säkerhet och vilken typ av säkerhet som krävs.
- b) Arrangemangen för separering.
- c) Den nettningsmängd som utväxlingen av säkerhet utgår från.
- d) Förfarandena för anmälan, bekräftelse och anpassning av marginalsäkerheter.
- e) Förfaranden för uppfyllande av marginalsäkerhetskrav för varje typ av godtagbar säkerhet.

- f) Förfaranden, metoder, tidsfrister och ansvarsfördelning för beräkning av marginalsäkerheter och värdering av säkerheter.
- g) Händelser som betraktas som fallissemang, eller villkoren för uppsägning.
- h) Tillämplig rätt för OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt.
- i) Tillämplig rätt för avtalet om utväxling av säkerheter.

AVSNITT 2

Krav på godtagbar säkerhet

Artikel 4

Godtagbar säkerhet

1. En motpart får endast samla in säkerheter från följande tillgångsklasser:
 - a) Kontanter i form av pengar som har krediterats ett konto, oavsett valutaslag, eller liknande fordringar som avser återbetalning av pengar (t.ex. inlåning på penningmarknaden).
 - b) Guld i form av guldtackor av s.k. Good Delivery-status.
 - c) Räntebärande värdepapper som emitterats av medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker.
 - d) Räntebärande värdepapper som emitterats av medlemsstaternas delstatliga självstyrelseorgan eller lokala myndigheter vars exponeringar behandlas som exponeringar mot den nationella regeringen i medlemsstaten i enlighet med artikel 115.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - e) Räntebärande värdepapper som emitterats av medlemsstaternas offentliga organ vars exponeringar behandlas som exponeringar mot den nationella regeringen, delstatliga självstyrelseorgan eller lokala myndigheter i medlemsstaten i enlighet med artikel 116.4 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - f) Räntebärande värdepapper som emitterats av medlemsstaternas delstatliga självstyrelseorgan eller lokala myndigheter utöver dem som avses i led d.
 - g) Räntebärande värdepapper som emitterats av medlemsstaternas offentliga organ utöver dem som avses i led e.
 - h) Räntebärande värdepapper som emitterats av multilaterala utvecklingsbanker som förtecknas i artikel 117.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - i) Räntebärande värdepapper som emitterats av internationella organisationer som förtecknas i artikel 118 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - j) Räntebärande värdepapper som emitterats av tredjeländers nationella regeringar eller centralbanker.
 - k) Räntebärande värdepapper som emitterats av tredjeländers delstatliga självstyrelseorgan eller lokala myndigheter som uppfyller kraven i leden d och e.
 - l) Räntebärande värdepapper som emitterats av tredjeländers delstatliga självstyrelseorgan eller lokala myndigheter utöver dem som avses i leden d och e.
 - m) Räntebärande värdepapper som emitterats av kreditinstitut eller värdepappersföretag, inklusive obligationer enligt artikel 52.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ⁽¹⁾.
 - n) Företagsobligationer.
 - o) Den bäst rangordnade tranchen, enligt definitionen i artikel 4.61 i förordning (EU) nr 575/2013, som inte är en återvärdepapperisering enligt definitionen i artikel 4.63 i samma förordning.
 - p) Konvertibla obligationer som endast kan konverteras till aktier som ingår i ett index som specificeras enligt artikel 197.8 a i förordning (EU) nr 575/2013.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

- q) Aktier som ingår i ett index som specificeras enligt artikel 197.8 a i förordning (EU) nr 575/2013.
 - r) Andelar eller aktier i företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), under förutsättning att villkoren i artikel 5 är uppfyllda.
2. En motpart får endast samla in säkerheter från de tillgångsklasser som avses i leden f, g och k–r i punkt 1 om samtliga följande villkor uppfylls:
- a) Tillgångarna är inte emitterade av den motpart som ställer säkerheten.
 - b) Tillgångarna är inte emitterade av enheter som tillhör samma grupp som den motpart som ställer säkerheten.
 - c) Tillgångarna är i övrigt inte förenade med någon betydande korrelationsrisk enligt artikel 291.1 a och b i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 5

Kriterier för att andelar eller aktier i fondföretag ska vara godtagbara som säkerhet

1. Vid tillämpningen av artikel 4.1 r får en motpart endast använda andelar eller aktier i fondföretag som godtagbara säkerheter om alla följande villkor är uppfyllda:
- a) Andelarna eller aktierna har en daglig offentlig prisnotering.
 - b) Fondföretagen investerar enbart i tillgångar som är godtagbara i enlighet med artikel 4.1.
 - c) Fondföretagen uppfyller kriterierna i artikel 132.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

Vid tillämpningen av led b får fondföretag använda derivatinstrument för att säkra risker som härrör från de tillgångar de investerar i.

Om ett fondföretag investerar i andelar eller aktier i andra fondföretag ska villkoren i första stycket också gälla för de andra fondföretagen.

2. Genom undantag från punkt 1 b, om ett fondföretag eller något av dess underliggande fondföretag inte enbart investerar i tillgångar som är godtagbara enligt artikel 4.1, får endast värdet av andelen eller aktien i det fondföretag som motsvarar investering i godtagbara tillgångar användas som godtagbar säkerhet enligt punkt 1 i denna artikel.

Första stycket är tillämpligt på ett fondföretags alla underliggande fondföretag som har egna underliggande fondföretag.

3. Om ett fondföretags icke-godtagbara tillgångar kan ha ett negativt värde ska värdet på den andel eller aktie i fondföretaget som får användas som godtagbar säkerhet enligt punkt 1 fastställas genom att det högsta negativa värdet av icke-godtagbara tillgångar dras av från värdet av godtagbara tillgångar.

Artikel 6

Kreditvärdering

1. Den motpart som samlar in säkerheten ska bedöma kreditkvaliteten på tillgångar som tillhör de tillgångsklasser som avses i artikel 4.1 c, d och e och som antingen inte är utställda eller inte finansierade i emittentens nationella valuta, och i artikel 4.1 f, g, j–n och p, med hjälp av en av följande metoder:

- a) De interna kreditbetyg som avses i punkt 3 för den motpart som samlar in säkerheten.

- b) De interna kreditbetyg som avses i punkt 3 för den motpart som ställer säkerheten, om denna motpart är etablerad inom unionen eller i ett tredjeland där den motpart som ställer säkerheten är föremål för gruppbaserad tillsyn som bedöms likvärdig med den tillsyn som styrs av unionsrätten i enlighet med artikel 127 i direktiv 2013/36/EU.
 - c) En kreditvärdering som har utfärdats av ett erkänt externt kreditvärderingsinstitut enligt definitionen i artikel 4.98 i förordning (EU) nr 575/2013 eller en kreditvärdering av ett exportkreditorgan enligt artikel 137 i den förordningen.
2. Den motpart som samlar in säkerhet ska bedöma kreditkvaliteten på tillgångar som tillhör den tillgångsklass som avses i artikel 4.1 o med hjälp av den metod som avses i punkt 1 c i denna artikel.
3. En motpart som har tillstånd att använda intern riskklassificeringsmetod (internmetod) i enlighet med artikel 143 i förordning (EU) nr 575/2013 får använda sina interna kreditbetyg för att bedöma kreditkvaliteten på de säkerheter som samlats in vid tillämpningen av denna förordning.
4. En motpart som använder internmetoden i enlighet med punkt 3 ska fastställa säkerhetens kreditkvalitetssteg i enlighet med bilaga I.
5. En motpart som använder internmetoden i enlighet med punkt 3 ska meddela den andra motparten det kreditkvalitetssteg som avses i punkt 4 för de tillgångar som ska utväxlas som säkerhet.
6. Vid tillämpning av punkt 1 c ska kreditvärderingen kopplas till kreditkvalitetssteg som specificeras i enlighet med artiklarna 136 och 270 i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 7

Särskilda krav för tillgångar som är godtagbara som säkring

1. Motparter får endast använda de tillgångar som avses i artikel 4.1 f, g och j–p i artikel 4.1 som säkerhet om deras kreditkvalitet har bedömts motsvara kreditkvalitetssteg 1, 2 eller 3 i enlighet med artikel 6.
2. Motparter ska endast använda de tillgångar som avses i artikel 4.1 c, d och e, och som inte är utställda eller finansierade i emittentens nationella valuta, som säkerhet om deras kreditkvalitet har bedömts motsvara kreditkvalitetssteg 1, 2, 3 eller 4 i enlighet med artikel 6.
3. Motparter ska inrätta förfaranden för behandling av tillgångar som utväxlas som säkerhet i enlighet med punkterna 1 och 2 vars kreditkvalitet därefter bedöms vara följande:
- a) Steg 4 eller högre för tillgångar som avses i punkt 1.
 - b) Högre än steg 4 för tillgångar som avses i punkt 2.
4. De förfaranden som avses i punkt 3 ska uppfylla samtliga följande krav:
- a) De ska förbjuda motparterna att utväxla ytterligare tillgångar som bedöms vara av den kreditkvalitet som avses i punkt 3.
 - b) De ska innehålla en tidsplan för att under en tid av högst två månader ersätta tillgångar som bedöms vara av den kreditkvalitet som avses i punkt 3 och som redan har utväxlats som säkerhet.
 - c) De ska fastställa ett kreditkvalitetssteg som kräver omedelbar ersättning av de tillgångar som avses i punkt 3.
 - d) De ska tillåta att motparter ökar värderingsavdragen på säkerheten i den mån den inte har ersatts i enlighet med den tidsplan som avses i led b.
5. Motparter får inte använda de tillgångsklasser som avses i artikel 4.1 som säkerhet om de inte har tillgång till marknaden för sådana tillgångar eller om de inte kan realisera dessa tillgångar i lämplig tid i händelse av fallissemang hos den motpart som ställer säkerhet.

Artikel 8

Koncentrationsgränser för initial marginalsäkerhet

1. Om säkerhet samlas in som initial marginalsäkerhet enligt artikel 13 ska följande gränser gälla för varje motpart som samlar in säkerhet:

a) Det sammanlagda värdet på insamlade initiala marginalsäkerheter som tillhör de tillgångsklasser som avses i artikel 4.1 b, f, g och l–r och som har emitterats av en och samma enhet, eller av enheter som tillhör samma grupp, får inte överstiga det större av följande värden:

i) 15 % av den säkerhet som samlats in från den motpart som ställer säkerheten.

ii) 10 miljoner euro eller motsvarande belopp i annan valuta.

b) Det sammanlagda värdet på insamlade initiala marginalsäkerheter som tillhör de tillgångsklasser som avses i artikel 4.1 o, p och q, där tillgångarna som tillhör de tillgångsklasser som avses i punkterna p och q i den artikeln har emitterats av institut enligt definitionen i förordning (EU) nr 575/2013, får inte överstiga det större av följande värden:

i) 40 % av den säkerhet som samlats in från den motpart som ställer säkerheten.

ii) 10 miljoner euro eller motsvarande belopp i annan valuta.

De gränser som anges i första stycket gäller också för aktier eller andelar i fondföretag om fondföretagen huvudsakligen investerar i de tillgångsklasser som anges i samma stycke.

2. Om säkerhet samlas in som initial marginalsäkerhet enligt artikel 13 till ett värde som överstiger 1 miljard euro och var och en av motparterna tillhör en av de kategorier som anges i punkt 3, ska följande gränser gälla för det belopp av den initiala marginalsäkerheten som överstiger 1 miljard euro och som samlas in från en motpart:

a) Det sammanlagda värdet på insamlade initiala marginalsäkerheter som tillhör de tillgångsklasser som avses i artikel 4.1 c–l och som har emitterats av en och samma enhet, eller av enheter som har sin hemvist i samma land, får inte överstiga 50 % av insamlade initiala marginalsäkerheter från den motparten.

b) Om initial marginalsäkerhet samlas in i kontanter ska den koncentrationsgräns på 50 % som avses i led a också beakta riskexponering som härrör från den tredje part eller det förvaringsinstitut som innehar kontanterna.

3. De motparter som avses i punkt 2 ska vara något av följande:

a) Institut som har identifierats som globala systemviktiga institut i enlighet med artikel 131 i direktiv 2013/36/EU.

b) Institut som har identifierats som andra systemviktiga institut i enlighet med artikel 131 i direktiv 2013/36/EU.

c) Motparter som inte är pensionssystem där det sammanlagda värdet på de säkerheter som ska samlas in överstiger 1 miljard euro.

4. Om säkerhet samlas in som initial marginalsäkerhet enligt artikel 13 av eller från ett pensionssystem och värdet överstiger 1 miljard euro, ska den motpart som samlar in säkerheten inrätta förfaranden för att hantera koncentrationsrisken med avseende på insamlade säkerheter som tillhör de tillgångsklasser som avses i artikel 4.1 c–l, inbegripet lämplig diversifiering av säkerheten.

5. Om institut som avses i leden a och b i punkt 3 samlar in initial marginalsäkerhet i kontanter från en enda motpart som även är ett institut enligt vad som avses i dessa led, ska den motpart som samlar in säkerheten säkerställa att högst 20 % av den initiala marginalsäkerheten innehås av ett utomstående förvaringsinstitut.

6. Punkterna 1–4 gäller inte för insamlade säkerheter i form av finansiella instrument som är samma som det underliggande finansiella instrumentet för det ej centralt clearade OTC-derivatkontraktet.

7. Den insamlande motparten ska bedöma hur villkoren i punkt 2 i denna artikel uppfylls åtminstone varje gång den initiala marginalsäkerheten beräknas i enlighet med artikel 9.2.

8. Genom undantag från punkt 7 får en motpart som avses i artikel 2.10 a, b och c i förordning (EU) nr 648/2012 göra kvartalsvisa bedömningar av hur villkoren i punkt 2 är uppfyllda, under förutsättning att värdet på initiala marginalsäkerheter som samlats in från varje enskild motpart ligger under 800 miljoner euro oavbrutet under det kvartal som föregår bedömningen.

AVSNITT 3

Beräkning och insamling av marginalsäkerheter

Artikel 9

Beräkningarnas frekvens och fastställande av beräkningsdag

1. Motparter ska beräkna initial marginalsäkerhet enligt artikel 10 minst en gång om dagen.
2. Motparter ska beräkna initial marginalsäkerhet enligt artikel 11 senast den bankdag som följer efter en av dessa händelser:
 - a) Ett nytt OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt verkställs eller läggs till i nettningsmängden.
 - b) Ett befintligt OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt löper ut eller tas bort från nettningsmängden.
 - c) Ett befintligt OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt utlöser en betalning eller annan leverans förutom att ställa eller samla in marginalsäkerhet.
 - d) Den initiala marginalsäkerheten beräknas enligt den schablonmetod som avses i artikel 11.1 och ett befintligt kontrakt omklassificeras vad gäller tillgångsklass enligt bilaga IV punkt 1 till följd av förkortad löptid.
 - e) Ingen beräkning har skett under föregående tio bankdagar.
3. För fastställande av dag för beräkning av initial marginalsäkerhet och tilläggs marginalsäkerhet gäller följande:
 - a) Om två motparter är belägna i samma tidszon ska beräkningen göras på grundval av nettningsmängden från föregående bankdag.
 - b) Om två motparter är belägna i olika tidszoner ska beräkningen göras på grundval av de transaktioner i nettningsmängden som ingåtts före kl. 16.00 föregående bankdag i den tidszon där klockan blir 16.00 först.

Artikel 10

Beräkning av tilläggs marginalsäkerhet

Beloppet för den tilläggs marginalsäkerhet en motpart ska samla in ska motsvara summan av de värden som beräknas i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EU) nr 648/2012 av alla kontrakt inom nettningsmängden, minus värdet av alla tilläggs marginalsäkerheter som tidigare samlats in, minus nettovärdet av varje kontrakt inom nettningsmängden vid tidpunkten för kontraktets ingående, och plus värdet av alla tilläggs marginalsäkerheter som tidigare ställts.

Artikel 11

Beräkning av initial marginalsäkerhet

1. Motparter ska beräkna beloppet för den initiala marginalsäkerhet som ska samlas in antingen enligt den schablonmetod som anges i bilaga IV eller de modeller för initial marginalsäkerhet som avses i avsnitt 4, eller båda.

2. Insamling av initial marginalsäkerhet ska ske utan att beloppet för initiala marginalsäkerheter kvittas mellan två motparter.
3. Om motparter använder både den schablonmetod som anges i bilaga IV och de modeller för initial marginalsäkerhet som avses i avsnitt 4 för samma nettningsmängd ska användningen vara konsekvent över tiden för varje OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt.
4. Motparter som beräknar initial marginalsäkerhet i enlighet med avsnitt 4 ska i beräkningen inte beakta korrelationer mellan värdet av den osäkrade exponeringen och säkerheten.
5. Motparterna ska enas om vilken metod varje motpart ska använda för att fastställa de initiala marginalsäkerheter som måste samlas in, men är inte skyldiga att använda en gemensam metod.
6. Om en eller båda motparterna använder en modell för initial marginalsäkerhet ska de enas om den modell som tagits fram i enlighet med avsnitt 4.

Artikel 12

Tillhandahållande av tilläggs marginalsäkerhet

1. Den motpart som ställer säkerhet ska tillhandahålla tilläggs marginalsäkerheten på följande sätt:
 - a) Under loppet av samma bankdag som den beräkningsdag som fastställts i enlighet med artikel 9.3.
 - b) Om villkoren i punkt 2 är uppfyllda, under loppet av två bankdagar från den beräkningsdag som fastställts i enlighet med artikel 9.3.
2. Tillhandahållande av tilläggs marginalsäkerhet i enlighet med punkt 1 b får endast användas för följande:
 - a) Nettningsmängder som innehåller derivatkontrakt som inte omfattas av krav på initial marginalsäkerhet enligt denna förordning, där den motpart som ställer säkerheten, på dagen för beräkning av tilläggs marginalsäkerheten eller tidigare, har tillhandahållit ett förskottsbelopp av godtagbar säkerhet beräknat på samma sätt som det som gäller för initiala marginalsäkerheter i enlighet med artikel 15, där den motpart som samlar in säkerheten har använt sig av en marginalriskperiod som minst motsvarar antalet dagar mellan och inklusive beräkningsdagen och insamlingsdagen.
 - b) Nettningsmängder som innehåller kontrakt som omfattas av krav på initial marginalsäkerhet enligt denna förordning, där den initiala marginalsäkerheten har anpassats på något av följande sätt:
 - i) Genom att öka den marginalriskperiod som avses i artikel 15.2 med antalet dagar mellan och inklusive beräkningsdagen fastställd enligt artikel 9.3 och insamlingsdagen fastställd i enlighet med punkt 1 i denna artikel.
 - ii) Genom att öka den initiala marginalsäkerheten beräknad i enlighet med den schablonmetod som avses i artikel 11, med användning av en lämplig metod där en marginalriskperiod beaktas som ökas med antalet dagar mellan och inklusive beräkningsdagen fastställd enligt artikel 9.3 och insamlingsdagen fastställd i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

Vid tillämpningen av led a får de två motparterna, om det inte finns någon mekanism för separering mellan dem, kvitta de belopp som ska tillhandahållas.

3. I händelse av en tvist om storleken på tilläggs marginalsäkerheten ska motparterna inom samma tidsram som i punkt 1 tillhandahålla åtminstone den del av tilläggs marginalsäkerheten som inte ifrågasätts.

Artikel 13

Tillhandahållande av initial marginalsäkerhet

1. Den motpart som ställer säkerhet ska tillhandahålla den initiala marginalsäkerheten i enlighet med avsnitt 5.

2. Den motpart som ställer säkerhet ska tillhandahålla den initiala marginalsäkerheten under loppet av samma bankdag som den beräkningsdag som fastställts i enlighet med artikel 9.3.

3. I händelse av en tvist om storleken på den initiala marginalsäkerheten ska motparterna, under loppet av samma bankdag som den beräkningsdag som fastställts i enlighet med artikel 9.3, tillhandahålla åtminstone den del av den initiala marginalsäkerheten som inte ifrågasätts.

AVSNITT 4

Modeller för initial marginalsäkerhet

Artikel 14

Allmänna krav

1. Om en motpart använder en modell för initial marginalsäkerhet får modellen tas fram av någon av motparterna, eller båda, eller av en tredje part.

Om en motpart använder en modell för initial marginalsäkerhet som tagits fram av en tredje part ska motparten vara skyldig att säkerställa att modellen uppfyller de krav som anges i detta avsnitt.

2. Modeller för initial marginalsäkerhet ska utformas så att de fångar in alla väsentliga risker som följer av ingående av de OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt och som tillhör nettningsmängden, inbegripet riskernas art, omfattning och komplexitet, och följande gäller:

- a) Modellen ska inkludera riskfaktorer som motsvarar de olika valutor i vilka de kontrakten i nettningsmängden är utställda.
 - b) Modellen ska inkludera ränterisikfaktorer som motsvarar de olika valutor i vilka de kontrakten är utställda.
 - c) Avkastningskurvan ska delas upp i minst sex löptidsintervall för ränteriskexponering för de viktigaste valutorna och marknaderna.
 - d) Modellen ska beakta risken för rörelser mellan olika avkastningskurvor och mellan olika löptidsintervall.
 - e) Modellen ska inkludera separata riskfaktorer, åtminstone för varje aktie, aktieindex, råvara eller råvaruindex som är av betydelse för de kontrakten.
 - f) Modellen ska beakta den risk som uppkommer till följd av mindre likvida positioner och positioner med begränsad pristransparens vid realistiska marknadsscenarier.
 - g) Modellen ska beakta risker, som inte på annat sätt beaktas i modellen, som uppstår i samband med derivatkontrakt där den underliggande tillgången är lån.
 - h) Modellen ska beakta risken för rörelser mellan likartade men ej identiska underliggande riskfaktorer, och exponering för värdeförändringar som uppstår till följd av bristande överensstämmelse mellan löptider.
 - i) Modellen ska beakta de viktigaste icke-linjära sambanden.
 - j) Modellen ska inkludera metoder för utfallstester som inbegriper statistiska tester av modellens resultat.
 - k) Modellen ska fastställa vilka händelser som ska leda till ändrad modell, kalibrering eller andra korrigerande åtgärder.
3. De riskhanteringsförfaranden som avses i artikel 2.1 ska säkerställa löpande övervakning av hur modellen fungerar bland annat genom utfallstest minst var tredje månad.

För tillämpningen av första stycket ska utfallstester inkludera en jämförelse mellan värdena som ges av modellen med de faktiska marknadsvärdena för de ej centralt clearade OTC-derivaten i nettningsmängden.

4. De riskhanteringsförfaranden som avses i artikel 2.1 ska innehålla en beskrivning av de metoder som används för att genomföra utfallstest, inklusive statistiska tester av modellens resultat.
5. De riskhanteringsförfaranden som avses i artikel 2.1 ska innehålla en beskrivning av vilka resultat från utfallstesterna som skulle leda till ändrad modell, kalibrering eller andra korrigeringar.
6. De riskhanteringsförfaranden som avses i artikel 2.1 ska säkerställa att motparterna sparar dokumenterade resultat från de utfallstester som avses i punkt 3 i denna artikel.
7. En motpart ska tillhandahålla all information som behövs för att den andra motparten ska förstå beräkningen av ett visst värde som ges av modellen för initial marginalsäkerhet, förklarat på ett sätt som gör att en kunnig tredje part skulle kunna kontrollera beräkningen.
8. Modellen för initial marginalsäkerhet ska med försiktighet återge osäkerhet, korrelation, basrisk och datakvalitet i parametrarna.

Artikel 15

Konfidensintervall och marginalriskperiod

1. De antagna variationerna i värdet av de ej centralt clearade OTC-derivatkontrakten inom nettningsmängden vid beräkning av initial marginalsäkerhet med hjälp av en modell ska utgå från ett ensidigt konfidensintervall på 99 procent för en marginalriskperiod på minst 10 dagar.
2. Den marginalriskperiod för beräkningen av initial marginalsäkerhet med hjälp av en modell som avses i punkt 1 ska omfatta följande:
 - a) Den period som kan förflyta mellan den senaste utväxlingen av tilläggs marginalsäkerhet och till det att motparten fallerar.
 - b) Den uppskattade period som krävs för att ersätta vart och ett av de ej centralt clearade OTC-derivatkontrakten inom nettningsmängden eller säkra riskerna förknippade med dem, med beaktande av likviditeten på den marknad där dessa typer av kontrakt handlas, den totala volymen för ej centralt clearade OTC-derivatkontrakten på denna marknad, och antalet deltagare på marknaden.

Artikel 16

Kalibrering av modellens parametrar

1. De parametrar som används för modeller för initial marginalsäkerhet ska kalibreras minst en gång om året baserat på historiska data från en period på minst tre år och högst fem år.
2. De data som används för att kalibrera parametrarna i modeller för initial marginalsäkerhet ska omfatta den senaste kontinuerliga perioden från och med den dag då den kalibrering som avses i punkt 1 utförs, och minst 25 % av dessa data ska vara representativa för en period av betydande finansiell stress (stressdata).
3. Om sådana stressdata som avses i punkt 2 inte utgör minst 25 % av de data som används i modellen ska de minst aktuella av de historiska data som avses i punkt 1 ersättas med data från en period av betydande finansiell stress, till dess att den totala andelen stressdata är minst 25 % av samtliga data som används i modellen.

4. Perioden av betydande finansiell stress som används vid kalibreringen av parametrar ska fastställas och tillämpas separat åtminstone för var och en av de tillgångsklasser som avses i artikel 17.2.
5. Parametrarna ska kalibreras med hjälp av likvärdigt viktade data.
6. Parametrarna får kalibreras för kortare perioder än marginalriskperioden fastställd i enlighet med artikel 15. Om kortare perioder används ska parametrarna anpassas till den marginalriskperioden med användning av en lämplig metod.
7. Motparterna ska ha skriftliga riktlinjer som anger de omständigheter som utlöser en tätare kalibrering.
8. Motparterna ska inrätta förfaranden för att anpassa värdet på de marginalsäkerheter som ska utväxlas till följd av en ändring av parametrarna på grund av ändrade marknadsförhållanden. Dessa förfaranden ska göra det möjligt för motparter att utväxla den ytterligare initiala marginalsäkerheten till följd av en sådan ändring av parametrarna under en period på mellan en och trettio bankdagar.
9. Motparterna ska fastställa förfaranden när det gäller kvaliteten på de data som används i modellen i enlighet med punkt 1, inklusive val av lämpliga dataleverantörer och rensning och interpolering av data.
10. Skattningar av data som används i modellerna för initial marginalsäkerhet får endast användas om båda följande villkor är uppfyllda:
 - a) Tillgängliga data är otillräckliga eller avspeglar inte den verkliga volatiliteten i ett OTC-derivatkontrakt eller i en portfölj med sådana kontrakt inom nettningsmängden.
 - b) Skattningarna leder till en försiktig marginalsäkerhetsnivå.

Artikel 17

Diversifiering, risksäkring och riskkompensation över underliggande tillgångsklasser

1. Modeller för initial marginalsäkerhet ska endast omfatta OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt inom samma nettningsmängd. Modeller för initial marginalsäkerhet får beakta diversifiering, risksäkring och riskkompensation som härrör från riskerna i kontrakt inom samma nettningsmängd, förutsatt att diversifieringen, risksäkringen eller riskkompensationen endast äger rum inom samma underliggande tillgångsklass enligt vad som avses i punkt 2.
2. Vid tillämpning av punkt 1 får diversifiering, risksäkring och riskkompensation endast äga rum inom följande underliggande tillgångsklasser:
 - a) Räntor, valutor och inflation.
 - b) Aktier.
 - c) Lån.
 - d) Råvaror och guld.
 - e) Övriga.

Artikel 18

Kvalitativa krav

1. Motparterna ska inrätta intern styrning för löpande bedömning av hur lämplig modellen för initial marginalsäkerhet är, där alla följande delar ska ingå:
 - a) En inledande validering av modellen av lämpligt kvalificerade personer som är oberoende av dem som utvecklade modellen.
 - b) En uppföljande validering vid varje tillfälle då en betydande ändring görs av modellen, och minst en gång om året.

- c) Regelbunden granskning för att bedöma följande:
 - i) Datakällornas integritet och tillförlitlighet.
 - ii) Ledningsinformationssystemet som används för modellen.
 - iii) Hur riktiga och fullständiga de data som används är.
 - iv) Hur riktiga och lämpliga antagandena om volatilitet och korrelationer är.
- 2. Dokumentation om riskhanteringsförfaranden enligt artikel 2.2 b avseende modellen för initial marginalsäkerhet ska uppfylla samtliga följande villkor:
 - a) Den ska göra det möjligt för en kunnig tredje part att förstå modellens konstruktion och operativa detaljer.
 - b) Det ska omfatta modellens viktigaste antaganden och begränsningar.
 - c) Den ska klargöra under vilka förhållanden antagandena för modellen inte längre är giltiga.
- 3. Motparterna ska dokumentera alla ändringar av modellen för initial marginalsäkerhet. Denna dokumentation ska också innehålla resultaten av de valideringar som avses i punkt 1 och som utförs efter ändringarna.

AVSNITT 5

Förvaltning och separering av säkerhet

Artikel 19

Förvaltning och separering av säkerhet

- 1. De förfaranden som avses i artikel 2.2 c ska innehålla följande:
 - a) En daglig värdering av den säkerheten som innehas, i enlighet med avsnitt 6.
 - b) De rättsliga arrangemangen och en struktur för innehav av säkerhet som ger tillgång till säkerheten, om den innehas av tredje part.
 - c) Om initial marginalsäkerhet innehas av den som tillhandahåller säkerheten: att säkerheten innehas på insolvensskyddade depåkonton.
 - d) Att icke-kontant initial marginalsäkerhet upprätthålls i enlighet med punkterna 3 och 4.
 - e) Att kontant initial marginalsäkerhet upprätthålls på likvidkonton hos centralbanker eller kreditinstitut som uppfyller samtliga följande krav:
 - i) De är auktoriserade i enlighet med direktiv 2013/36/EU eller auktoriserade i ett tredjeland vars tillsyns- och regleringssystem har befunnits vara likvärdiga i enlighet med artikel 142.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - ii) De utgör varken motpart som ställer säkerhet eller motpart som samlar in säkerhet, och ingår inte heller i samma grupp som någon av motparterna.
 - f) Tillgång till outnyttjad säkerhet för förvaltaren eller annan insolvenshandläggare hos den fallerande motparten.
 - g) Att den initiala marginalsäkerheten är fritt överlåtbar i lämplig tid till den motpart som ställt den i händelse av fallissemang hos den motpart som samlat in den.

- h) Att icke-kontant säkerhet kan överlåtas utan regleringsmässiga eller juridiska hinder eller anspråk från tredje man, inklusive från den insamlade motpartens förvaltare eller utomstående förvaringsinstitut, utöver panträtt för kostnader och avgifter i samband med tillhandahållande av depåkonton och utöver panträtt som rutinmässigt tillämpas på alla värdepapper i ett clearingsystem där sådana säkerheter kan innehas.
 - i) Att alla outnyttjade säkerheter i sin helhet återlämnas till den motpart som ställt säkerheten, exklusive kostnader som uppstått vid insamling och innehav av säkerheten.
2. Säkerhet som har ställts som initial marginalsäkerhet eller tilläggs marginalsäkerhet får ersättas med en alternativ säkerhet om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) Ersättningen sker i enlighet med villkoren i det avtal mellan motparter som avses i artikel 3.
 - b) Den alternativa säkerheten är godtagbar i enlighet med avsnitt 2.
 - c) Den alternativa säkerhetens värde är tillräckligt för att uppfylla marginalsäkerhetskraven, efter eventuella tillämpliga värderingsavdrag.
3. Initiala marginalsäkerheter ska skyddas från fallissemang eller insolvens hos den motpart som samlar in säkerheten genom separering på något av följande sätt, eller båda:
- a) I bokföringen hos en innehavare som är tredje part eller ett förvaringsinstitut.
 - b) Via andra rättsligt bindande arrangemang.
4. Motparterna ska säkerställa att icke-kontant säkerhet som initial marginalsäkerhet separeras på följande sätt:
- a) Säkerhet som innehas för egen räkning av den insamlade motparten ska separeras från resten av den motpartens egna tillgångar.
 - b) Säkerhet som innehas av den motpart som ställer säkerheten utan att detta är för egen räkning ska separeras från resten av den motpartens egna tillgångar.
 - c) Säkerhet som innehas i bokföringen hos ett förvaringsinstitut eller annan tredje part ska separeras från de egna tillgångarna hos denne innehavare som är tredje part eller förvaringsinstitutet.
5. Om icke-kontant säkerhet innehas av den insamlade motparten eller en tredje part eller ett förvaringsinstitut, ska den insamlade motparten alltid ge den motpart som ställer säkerheten möjlighet att separera dess säkerhet från de tillgångar som tillhör andra motparter som ställer säkerhet.
6. Motparterna ska genomföra en oberoende rättslig översyn för att kontrollera att arrangemangen för separering uppfyller kraven i punkt 1 g och punkterna 3, 4 och 5. Sådana rättsliga översyner får genomföras av en oberoende intern enhet eller av en oberoende tredje part.
7. Motparterna ska styrka för de behöriga myndigheterna att de efterlever bestämmelserna i punkt 6 för varje relevant jurisdiktion och, på begäran av en behörig myndighet, upprätta riktlinjer som säkerställer löpande bedömning av efterlevnaden.
8. Vid tillämpning av punkt 1 e ska motparterna bedöma kreditkvaliteten på de kreditinstitut som avses där, med hjälp av en metod som inte uteslutande eller automatiskt förlitar sig på externa kreditvärderingar.

Artikel 20

Hantering av insamlad initial marginalsäkerhet

- 1. Den motpart som samlar in säkerheten får inte återpansätta eller på annat sätt återanvända den säkerhet som samlats in som initial marginalsäkerhet.
- 2. Trots vad som sägs i punkt 1 får en innehavare som är tredje part använda den initiala marginalsäkerhet som mottagits kontant för återinvesteringsändamål.

AVSNITT 6

Värdering av säkerhet

Artikel 21

Beräkning av säkerhetens anpassade värde

1. Motparter ska anpassa värdet av insamlade säkerheter i enlighet med antingen den metod som anges i bilaga II eller en metod med egna volatilitetsskattningar enligt artikel 22.
2. När motparterna anpassar värdet av säkerheten enligt punkt 1 får de bortse från den valutarisk som uppstår genom positioner i valutor som omfattas av juridiskt bindande mellanstatliga avtal som begränsar variation av dessa positioner i förhållande till andra valutor som omfattas av samma avtal.

Artikel 22

Egna skattningar av säkerhetens anpassade värde

1. Motparter ska anpassa värdet av insamlade säkerheter genom att använda egna volatilitetsskattningar i enlighet med bilaga III.
2. Motparter ska uppdatera dataunderlagen och beräkna de egna volatilitetsskattningar som avses i artikel 21 när marknadsprisernas volatilitetsnivå ändras väsentligt, och minst en gång varje kvartal.
3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska motparterna i förväg fastställa de volatilitetsnivåer som utlöser en omräkning av värderingsavdragen enligt bilaga III.
4. De förfaranden som avses i artikel 2.2 d ska omfatta riktlinjer för att övervaka beräkningen av de egna volatilitetsskattningarna och integrering av dessa skattningar i motpartens riskhanteringsförfarande.
5. De riktlinjer som avses i punkt 4 ska omfattas av en intern översyn där följande kontrolleras:
 - a) Integrering av skattningarna i motpartens riskhanteringsprocess, vilket ska göras minst en gång per år.
 - b) Integrering av skattade värderingsavdrag i den dagliga riskhanteringen.
 - c) Validering av betydande förändringar i förfarandet för att beräkna skattningarna.
 - d) Kontroll av hur konsekventa, aktuella och tillförlitliga de datakällor är som används för att beräkna skattningarna.
 - e) Riktighet och lämplighet vad gäller antagandena om volatilitet.
6. Den översyn som avses i punkt 5 ska göras regelbundet som en del av motpartens internrevision.

KAPITEL II

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR RISKHANTERINGSFÖRFARANDEN

AVSNITT 1

Undantag

Artikel 23

Centrala motparter som är auktoriserade som kreditinstitut

Genom undantag från artikel 2.2 får motparterna i sina riskhanteringsförfaranden föreskriva att säkerhet inte utväxlas för OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt och som ingås med centrala motparter som är auktoriserade som kreditinstitut i enlighet med direktiv 2013/36/EU.

*Artikel 24***Icke-finansiella motparter och motparter i tredjeland**

Genom undantag från artikel 2.2 får motparter i sina riskhanteringsförfaranden föreskriva att säkerhet inte utväxlas för OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt och som ingås med icke-finansiella motparter som inte uppfyller villkoren i artikel 10.1 b i förordning (EU) nr 648/2012, eller med icke-finansiella enheter som är etablerade i ett tredjeland som inte skulle uppfylla villkoren i artikel 10.1 b i förordning (EU) nr 648/2012 om de hade varit etablerade i unionen.

*Artikel 25***Minsta transfereringsbelopp**

1. Genom undantag från artikel 2.2 får motparterna i sina riskhanteringsförfaranden föreskriva att säkerhet inte samlas in från en motpart om det utestående beloppet sedan den senaste insamlingen av säkerhet inte överstiger ett belopp som överenskommits av parterna (minsta transfereringsbelopp).

Det minsta transfereringsbeloppet får inte överstiga 500 000 euro eller motsvarande belopp i en annan valuta.

2. Om motparterna enas om ett minsta transfereringsbelopp ska beloppet för den säkerhet som ska ställas beräknas som summan av följande:

- a) Den tilläggsmarginälsäkerhet som ska erläggas från dess senaste insamling, beräknad i enlighet med artikel 10, inbegripet eventuell överskjutande säkerhet.
- b) Den initiala marginälsäkerhet som ska erläggas från dess senaste insamling, beräknad i enlighet med artikel 11, inbegripet eventuell överskjutande säkerhet.

3. Om beloppet för säkerhet som ska erläggas överstiger det minsta transfereringsbelopp som överenskommits av parterna ska den insamlade motparten samla in hela beloppet för säkerheter som ska erläggas utan att dra av det minsta transfereringsbeloppet.

4. Motparter får enas om separata minsta transfereringsbelopp för initial marginälsäkerhet och tilläggsmarginälsäkerhet förutsatt att summan av de minsta transfereringsbeloppen inte överstiger 500 000 euro eller motsvarande belopp i en annan valuta.

5. Om motparterna kommer överens om separata minsta transfereringsbelopp i enlighet med punkt 4 ska den insamlade motparten samla in hela det belopp för initial marginälsäkerhet eller tilläggsmarginälsäkerhet som ska erläggas, utan att dra av de minsta transfereringsbeloppen, om det belopp för initial marginälsäkerhet eller tilläggsmarginälsäkerhet som ska erläggas överstiger det minsta transfereringsbeloppet.

*Artikel 26***Beräkning av marginälsäkerhet med motparter i tredjeland**

Om en motpart har hemvist i ett tredjeland får motparterna beräkna marginälsäkerheter med utgångspunkt i en nettningmängd som omfattar följande typer av kontrakt:

- a) OTC-derivat som inte clearas centralt och som omfattas av marginälsäkerhetskrav enligt denna förordning.
- b) Kontrakt som uppfyller båda följande villkor:
 - i) De har identifierats som OTC-derivat som inte clearas centralt inom det regelverk som motparten med hemvist i det tredjelandet omfattas av.
 - ii) De omfattas om marginälsäkerhetskrav inom det regelverk som motparten med hemvist i det tredjelandet omfattas av.

AVSNITT 2

Undantag vid beräkning av nivån på initial marginalsäkerhet

Artikel 27

Valutakontrakt

Genom undantag från artikel 2.2 får motparterna i sina riskhanteringsförfaranden föreskriva att initial marginalsäkerhet inte samlas in med avseende på följande:

- a) OTC-derivatkontrakt som avvecklas fysiskt och som enbart omfattar utbyte av två olika valutor vid ett bestämt framtida datum till en fast kurs som parterna enas om på handelsdagen för valutautbyteskontraktet (valutaterminer).
- b) OTC-derivatkontrakt som avvecklas fysiskt och som enbart omfattar utbyte av två olika valutor vid ett bestämt framtida datum till en fast kurs som parterna enas om på handelsdagen för valutautbyteskontraktet, och omvänt utbyte av de två valutorna vid ett senare datum till en fast kurs som parterna också enas om på handelsdagen för valutautbyteskontraktet (valutaswappar).
- c) Utbyte av kapitalbeloppet för OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt där motparterna enbart utbyter kapitalbeloppet och alla räntebetalningar i en valuta, mot kapitalbeloppet och räntebetalningar i en annan valuta, vid bestämda tidpunkter enligt en fastställd formel (valutaränteswappar).

Artikel 28

Tröskel baserad på teoretiskt belopp

1. Genom undantag från artikel 2.2 får motparterna i sina riskhanteringsförfaranden föreskriva att initial marginalsäkerhet inte samlas in för alla nya OTC-derivatkontrakt som ingås inom ett kalenderår då en av de båda motparterna har ett aggregerat teoretiskt belopp vid månadsslutet för ej centralt clearade OTC-derivat under månaderna mars, april och maj under föregående år som understiger 8 miljarder euro.

Det aggregerade teoretiska belopp vid månadsslutet som avses i första stycket ska beräknas på motparts nivå eller på grupp nivå om motparten ingår i en grupp.

2. Om motparten ingår i en grupp ska beräkningen av gruppens aggregerade teoretiska belopp vid månadsslutet omfatta alla gruppens OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt, inklusive alla sådana OTC-derivatkontrakt inom gruppen.

Vid tillämpningen av första stycket ska OTC-derivatavtal som är transaktioner inom gruppen endast räknas med en gång.

3. Fondföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2009/65/EG samt alternativa investeringsfonder som förvaltas av förvaltare av alternativa investeringsfonder som är auktoriserade eller registrerade i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ⁽¹⁾, ska betraktas som tydligt åtskilda enheter och behandlas separat vid tillämpningen av de trösklar som avses i punkt 1, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Medlen är tydligt separerade tillgångspooler för fondens insolvens- eller konkursändamål.
- b) De separerade tillgångspoolerna har inte säkerhet, garanti eller annat finansiellt stöd från andra investeringsfonder eller från sina förvaltare.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

Artikel 29

Tröskel baserad på belopp för initial marginalsäkerhet

1. Genom undantag från artikel 2.2 får motparterna i sina riskhanteringsförfaranden föreskriva att den insamlade initiala marginalsäkerheten minskas med ett belopp på upp till 50 miljoner euro i de fall som anges i leden a och b i denna punkt, eller 10 miljoner euro i det fall som anges i led c, där:

a) Ingen av motparterna ingår i någon grupp.

b) Motparterna ingår i olika grupper.

c) Båda motparterna ingår i samma grupp.

2. Om en motpart inte samlar in initial marginalsäkerhet enligt punkt 1 b ska de riskhanteringsförfaranden som avses i artikel 2.1 innehålla bestämmelser för att på gruppnivå övervaka om denna tröskel överskrids och bestämmelser om bevarande av lämplig dokumentation över gruppens exponeringar gentemot varje enskild motpart i gruppen.

3. Fondföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2009/65/EG samt alternativa investeringsfonder som förvaltas av förvaltare av alternativa investeringsfonder som är auktoriserade eller registrerade i enlighet med direktiv 2011/61/EU, ska betraktas som tydligt åtskilda enheter och behandlas separat vid tillämpningen av de trösklar som avses i punkt 1, om följande villkor är uppfyllda:

a) Medlen är tydligt separerade tillgångspooler för fondens insolvens- eller konkursändamål.

b) De separerade tillgångspoolerna har inte säkerhet, garanti eller annat finansiellt stöd från andra investeringsfonder eller från sina förvaltare.

AVSNITT 3

Undantag från kravet på att ställa eller samla in initial marginalsäkerhet eller tilläggs marginalsäkerhet

Artikel 30

Hantering av derivat som är kopplade till täckta obligationer för risksäkringsändamål

1. Genom undantag från artikel 2.2, och om de villkor som anges i punkt 2 i denna artikel är uppfyllda, får motparterna i sina riskhanteringsförfaranden föreskriva följande avseende OTC-derivatkontrakt som har ingåtts i samband med täckta obligationer:

a) Tilläggs marginalsäkerhet ställs inte av emittenten av täckta obligationer eller säkerhetspoolen utan samlas in från dennes motpart i kontanter och återlämnas till motparten vid förfall.

b) Initial marginalsäkerhet ställs inte och samlas inte in.

2. Punkt 1 gäller om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) OTC-derivatkontraktet avslutas inte i händelse av resolution eller insolvens hos emittenten av den täckta obligationen eller säkerhetspoolen.

b) Motparten i ett OTC-derivatkontrakt som ingås med emittenter av täckta obligationer eller med pooler för säkring av täckta obligationer rangordnas som minst likställd (pari-passu) med innehavarna av de täckta obligationerna, såvida inte motparten i det OTC-derivat som ingåtts med en emittent av täckta obligationer eller med en pool för säkring av täckta obligationer är den fallerande eller den berörda parten, eller avsäger sig sin rangordning som minst likställd.

- c) OTC-derivatkontraktet är registrerat eller bokfört i säkerhetspoolen för den täckta obligationen i enlighet med den nationella lagstiftningen om täckta obligationer.
- d) OTC-derivatkontraktet används endast för att risksäkra ränte- eller valutaobalanser i den säkerhetspool som är kopplad till den täckta obligationen.
- e) Nettningsmängden omfattar inte OTC-derivatkontrakt som inte har koppling till säkerhetspoolen för den täckta obligationen.
- f) Den täckta obligation som OTC-derivatkontraktet är kopplat till uppfyller kraven i artikel 129.1, 129.2 och 129.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
- g) Den säkerhetspool för den täckta obligationen som OTC-derivatkontraktet är kopplat till omfattas av ett rättsligt krav på säkerhet på minst 102 %.

Artikel 31

Hantering av derivatkontrakt med motparter i tredjeland där rättslig verkställbarhet av nettningsavtal eller skydd av säkerhet inte kan säkerställas

1. Genom undantag från artikel 2.2 får motparter som är etablerade i unionen i sina riskhanteringsförfaranden föreskriva att tilläggsmarginalsäkerhet och initial marginalsäkerhet inte måste ställas för OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt och som ingås med motparter som är etablerade i ett tredjeland där något av följande villkor gäller:

- a) Den rättsliga översyn som avses i artikel 2.3 visar att nettningsavtalet och, om sådant används, avtalet om utväxling av säkerhet, inte helt säkert kan göras rättsligt gällande vid alla tidpunkter.
- b) Den rättsliga översyn som avses i artikel 19.6 visar att de separeringskrav som avses i artikel 19.3, 19.4 och 19.5 inte kan uppfyllas.

För tillämpningen av första stycket ska motparter som är etablerade i unionen samla in marginalsäkerhet på bruttobasis.

2. Genom undantag från artikel 2.2 får motparter som är etablerade i unionen i sina riskhanteringsförfaranden föreskriva att tilläggsmarginalsäkerhet och initial marginalsäkerhet inte måste ställas eller samlas in för kontrakt som ingås med motparter som är etablerade i ett tredjeland om samtliga följande villkor gäller:

- a) Punkt 1 a och, om tillämpligt, punkt 1 b gäller.
- b) Den rättsliga översyn som avses i punkt 1 a och b visar att insamling av säkerhet i enlighet med denna förordning inte är möjligt ens på bruttobasis.
- c) Den andel som beräknats i enlighet med punkt 3 är lägre än 2,5 %.

3. Den andel som avses i punkt 2 c ska fastställas genom att dividera det belopp som erhålls från led a i denna punkt med beloppet som erhålls från led b enligt följande:

- a) Summan av de teoretiska beloppen för alla utestående OTC-derivatkontrakt för den grupp som motparten ingår i, som ingåtts efter denna förordnings ikraftträdande och för vilka ingen marginalsäkerhet har samlats in från motparter som är etablerade i ett tredjeland och för vilka punkt 2 b gäller.
- b) Summan av de teoretiska beloppen för alla utestående OTC-derivatkontrakt för den grupp som motparten ingår i, utom OTC-derivatkontrakt som utgör transaktioner inom gruppen.

KAPITEL III

DERIVATKONTRAKT INOM GRUPPEN

AVSNITT 1

Förfaranden för motparter och behöriga myndigheter när undantag ges för derivatkontrakt inom gruppen

Artikel 32

Förfaranden för motparter och behöriga myndigheter

1. Ansökan eller underrättelse från en motpart till den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 11.6–11.10 i förordning (EU) nr 648/2012 ska anses ha mottagits då den behöriga myndigheten får samtliga följande uppgifter:

- a) All information som behövs för att bedöma om de villkor som anges i respektive artikel 11.6, 11.7, 11.8, 11.9 eller 11.10 i förordning (EU) nr 648/2012 är uppfyllda.
- b) Den information och de handlingar som avses i artikel 18.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 ⁽¹⁾.

2. Om den behöriga myndigheten beslutar att det krävs ytterligare information för att kunna bedöma om de villkor som avses i punkt 1 a är uppfyllda ska den sända en skriftlig begäran om upplysningar till motparten.

3. Ett beslut av en behörig myndighet enligt artikel 11.6 i förordning (EU) nr 648/2012 ska meddelas motparten inom tre månader från mottagandet av all information som avses i punkt 1.

4. Om en behörig myndighet fattar ett positivt beslut enligt artikel 11.6, 11.8 eller 11.10 i förordning (EU) nr 648/2012 ska den meddela det positiva beslutet till motparten skriftligen, med angivande av åtminstone följande:

- a) Uppgift om undantaget är ett fullständigt eller partiellt undantag.
- b) Vid partiella undantag, tydligt angivande av gränserna för undantaget.

5. Om en behörig myndighet fattar ett negativt beslut enligt artikel 11.6, 11.8 eller 11.10 i förordning (EU) nr 648/2012, eller har invändningar mot en anmälan enligt artikel 11.7 eller 11.9 i samma förordning ska den meddela det negativa beslutet till motparten skriftligen, med angivande av åtminstone följande:

- a) De villkor enligt respektive artikel 11.6, 11.7, 11.8, 11.9 eller 11.10 i förordning (EU) nr 648/2012 som inte är uppfyllda.
- b) En sammanfattning av skälen till att dessa villkor inte anses vara uppfyllda.

6. Om någon av de behöriga myndigheter som har underrättats i enlighet med artikel 11.7 i förordning (EU) nr 648/2012 anser att de villkor som avses i led a eller b i artikel 11.7 första stycket i samma förordning inte är uppfyllda, ska den underrätta den andra behöriga myndigheten inom två månader efter det att underrättelsen mottagits.

7. De behöriga myndigheterna ska underrätta de icke-finansiella motparterna om de invändningar som avses i punkt 5 inom tre månader efter mottagandet av underrättelsen.

8. Ett beslut av en behörig myndighet enligt artikel 11.8 i förordning (EU) nr 648/2012 ska meddelas motparten som är etablerad i unionen inom tre månader från mottagandet av all information som avses i punkt 1.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska standarder för tillsyn av indirekta clearingarrangemang, clearingkravet, det offentliga registret, tillträde till en handelsplats, icke-finansiella motparter och riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart (EUT L 52, 23.2.2013, s. 11).

9. Ett beslut av en finansiell motparts behöriga myndighet enligt artikel 11.10 i förordning (EU) nr 648/2012 ska sändas till den icke-finansiella motpartens behöriga myndighet inom två månader efter mottagandet av all information som avses i punkt 1 och till motparterna inom tre månader efter mottagandet av denna information.

10. Motparter som har lämnat in en underrättelse eller mottagit ett positivt beslut enligt respektive artikel 11.6, 11.7, 11.8, 11.9 eller 11.10 i förordning (EU) nr 648/2012, ska omedelbart underrätta den berörda behöriga myndigheten om alla förändringar som kan påverka uppfyllandet av de villkor som anges i dessa punkter, beroende på vad som är tillämpligt. Den behöriga myndigheten får göra invändningar mot ansökan om undantag eller återkalla sitt positiva beslut efter varje ändring av förhållandena som kan påverka uppfyllandet av dessa villkor.

11. Om ett negativt beslut eller en invändning har meddelats av en behörig myndighet får den berörda motparten endast lämna in en ny ansökan eller underrättelse om det har skett en väsentlig förändring i de omständigheter som låg till grund för den behöriga myndighetens beslut eller invändning.

AVSNITT 2

Tillämpliga kriterier för användning av undantag för derivatkontrakt inom gruppen

Artikel 33

Tillämpliga kriterier avseende rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital och återbetalning av skulder

Rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna enligt vad som avses i artikel 11.5–11.10 i förordning (EU) nr 648/2012 ska anses föreligga om det finns faktiska eller förutsedda begränsningar av juridisk natur, däribland något av följande:

- a) Valutakontroller.
- b) Regleringsmässiga, administrativa, rättsliga eller avtalsmässiga ramar som hindrar ömsesidigt finansiellt stöd eller väsentligen påverkar kapitalöverföringen inom gruppen.
- c) Att något av villkoren för tidigt ingripande, rekonstruktion och resolution enligt vad som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ⁽¹⁾ är uppfyllda med följderna att den behöriga myndigheten ser ett hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder.
- d) Förekomsten av minoritetsintressen som begränsar beslutsbefogenheten inom de enheter som utgör gruppen.
- e) Motpartens rättsliga struktur, enligt vad som anges i dess stadgar, stiftelseurkund och interna regler.

Artikel 34

Tillämpliga kriterier avseende praktiska hinder för en snabb överföring av eget kapital och återbetalning av skulder

Praktiska hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna enligt vad som avses i artikel 11.5–11.10 i förordning (EU) nr 648/2012 ska anses föreligga om det finns begränsningar av praktisk natur, däribland något av följande:

- a) Otillräcklig tillgång till icke intecknade eller likvida tillgångar för den berörda motparten vid förfall.
- b) Hinder av operativ art som i praktiken försenar eller stoppar sådana överföringar eller återbetalningar vid förfall.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

KAPITEL IV

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 35

Övergångsbestämmelser

Motparter som avses i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 får fortsätta att tillämpa de riskhanteringsförfaranden som de använder vid dagen för denna förordnings tillämpning för OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt och som ingåtts mellan den 16 augusti 2012 och de relevanta dagarna för tillämpning av denna förordning.

Artikel 36

Tillämpning av artikel 9.2, artikel 11, artiklarna 13–18, artikel 19.1 c, d och f, artikel 19.3 och artikel 20

1. Artikel 9.2, artikel 11, artiklarna 13–18, artikel 19.1 c, d och f, artikel 19.3 och artikel 20 ska tillämpas enligt följande:

- a) Från en månad efter dagen för denna förordnings ikraftträdande om båda motparter har, eller ingår i grupper som var och en har, ett aggregerat genomsnittligt teoretiskt belopp för derivat som inte clearas centralt som överstiger 3 000 miljarder euro.
- b) Från och med den 1 september 2017, om båda motparter har, eller ingår i grupper som var och en har, ett aggregerat genomsnittligt teoretiskt belopp för derivat som inte clearas centralt som överstiger 2 250 miljarder euro.
- c) Från och med den 1 september 2018, om båda motparter har, eller ingår i grupper som var och en har, ett aggregerat genomsnittligt teoretiskt belopp för derivat som inte clearas centralt som överstiger 1 500 miljarder euro.
- d) Från och med den 1 september 2019, om båda motparter har, eller ingår i grupper som var och en har, ett aggregerat genomsnittligt teoretiskt belopp för derivat som inte clearas centralt som överstiger 750 miljarder euro.
- e) Från och med den 1 september 2020, om båda motparter har, eller ingår i grupper som var och en har, ett aggregerat genomsnittligt teoretiskt belopp för derivat som inte clearas centralt som överstiger 8 miljarder euro.

2. Genom undantag från punkt 1, om villkoren i punkt 3 i denna artikel är uppfyllda ska artikel 9.2, artikel 11, artiklarna 13–18, artikel 19.1 c, d och f, artikel 19.3 och artikel 20 tillämpas enligt följande:

- a) Tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande, om inget beslut om likvärdighet har antagits i enlighet med artikel 13.2 i förordning (EU) nr 648/2012 för tillämpningen av artikel 11.3 i samma förordning, med avseende på det berörda tredjelandet.
- b) Den senare av följande tidpunkter, om beslut om likvärdighet har antagits i enlighet med artikel 13.2 i förordning (EU) nr 648/2012 för tillämpningen av artikel 11.3 i samma förordning, med avseende på det berörda tredjelandet.
 - i) fyra månader efter dagen för ikraftträdande av det beslut som har antagits i enlighet med artikel 13.2 i förordning (EU) nr 648/2012 för tillämpningen av artikel 11.3 i samma förordning, med avseende på det berörda tredjelandet.
 - ii) Tillämplig dag som bestäms i enlighet med punkt 1.

3. Det undantag som avses i punkt 2 ska endast gälla om motparterna i ett OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt uppfyller samtliga följande villkor:

- a) En motpart är etablerad i ett tredjeland och den andra motparten är etablerad i unionen.
- b) Den motpart som är etablerad i ett tredjeland är antingen en finansiell motpart eller en icke-finansiell motpart.

- c) Den motpart som är etablerad i unionen är något av följande:
- i) En finansiell motpart, en icke-finansiell motpart, ett finansiellt holdingföretag, ett finansinstitut eller ett företag för anknutna tjänster som omfattas av lämpliga tillsynskrav, och den motpart i tredjeland som avses i led a är en finansiell motpart,
 - ii) antingen en finansiell motpart eller en icke-finansiell motpart, och den motpart i tredjeland som avses i led a är en icke-finansiell motpart.
- d) Båda motparterna omfattas helt och hållet av samma konsolidering i enlighet med artikel 3.3 i förordning (EU) nr 648/2012.
- e) Båda motparterna omfattas av lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker.
- f) Kraven i kapitel III är uppfyllda.

Artikel 37

Tillämpning av artiklarna 9.1, 10 och 12

1. Artiklarna 9.1, 10 och 12 ska tillämpas enligt följande:
- a) Från en månad efter dagen för denna förordnings ikraftträdande för motparter som har, eller som ingår i grupper som var och en har, ett aggregerat genomsnittligt teoretiskt belopp för OTC-derivat som inte clearas centralt som överstiger 3 000 miljarder euro.
 - b) Från den dag som infaller senast av den 1 mars 2017 och en månad efter dagen för ikraftträdandet av denna förordning, för andra motparter.
2. Genom undantag från punkt 1, när det gäller valutaterminer enligt artikel 27 a, ska artiklarna 9.1, 10 och 12 börja tillämpas vid en av följande tidpunkter, beroende på vilken som infaller först:
- a) 31 december 2018, om den förordning som avses i punkt b inte redan är tillämplig.
 - b) Första tillämpningsdagen för kommissionens delegerade förordning (*) som preciserar vissa tekniska detaljer rörande definitionen av finansiella instrument med avseende på fysiskt utvecklade valutaterminer, eller den dag som bestäms i enlighet med punkt 1, om den dagen infaller senare.

Artikel 38

Första tillämpningsdag för specifika kontrakt

1. Genom undantag från artiklarna 36.1 och 37 ska för samtliga OTC-derivat som inte clearas centralt och som är aktieoptioner eller indexoptioner de artiklar som avses i artiklarna 36.1 och 37 börja tillämpas tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande.
2. Genom undantag från artiklarna 36.1 och 37, om en motpart som är etablerad i unionen ingår ett OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt med en annan motpart som tillhör samma grupp, ska de artiklar som avses i artiklarna 36.1 och 37 börja tillämpas från de datum som specificeras i enlighet med de artiklarna eller den 4 juli 2017, om den dagen infaller senare.

Artikel 39

Beräkning av det aggregerade genomsnittliga teoretiska värdet

1. Vid tillämpning av artiklarna 36 och 37 ska det aggregerade genomsnittliga teoretiska beloppet som där avses beräknas som genomsnittet av de totala teoretiska bruttobelopp som uppfyller samtliga följande villkor:
- a) De är registrerade på den sista bankdagen i mars, april och maj 2016 vad gäller de motparter som avses i artikel 36.1 a.

(*) C(2016) 2398 final.

- b) De är registrerade på den sista bankdagen i mars, april och maj det år som anges i vart och ett av leden i artikel 36.1.
 - c) De omfattar alla enheter i gruppen.
 - d) De omfattar alla gruppens OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt.
 - e) De omfattar alla OTC-derivatkontrakt inom gruppen som inte clearas centralt, och vart och ett räknas en gång.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska fondföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2009/65/EG samt alternativa investeringsfonder som förvaltas av förvaltare av alternativa investeringsfonder som är auktoriserade eller registrerade i enlighet med direktiv 2011/61/EU betraktas som tydligt åtskilda enheter och behandlas separat, om följande villkor är uppfyllda:
- a) Medlen är tydligt separerade tillgångspooler för fondens insolvens- eller konkursärendamål.
 - b) De separerade tillgångspoolerna har inte säkerhet, garanti eller annat finansiellt stöd från andra investeringsfonder eller från sina förvaltare.

Artikel 40

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 oktober 2016.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA I

Sannolikhet för fallissemang (probability of default, PD) som motsvarar kreditkvalitetssteg för tillämpning av artiklarna 6 och 7

Ett internt kreditbetyg med ett PD-värde som är lika med eller lägre än värdet i tabell 1 ska kopplas till motsvarande kreditkvalitetssteg.

Tabell 1

Kreditkvalitetssteg	Sannolikhet för fallissemang enligt definitionen i artikel 4.54 i förordning (EU) 575/2013, lägre än eller lika med:
1	0,10 %
2	0,25 %
3	1 %
4	7,5 %

BILAGA II

Metod för att anpassa säkerhetens värde för tillämpning av artikel 21

1. Säkerhetens värde ska anpassas enligt följande:

$$C_{\text{värde}} = C \cdot (1 - H_C - H_{FX})$$

där:

C = säkerhetens marknadsvärde

H_C = lämpligt värderingsavdrag för säkerheten, beräknat enligt punkt 2.

H_{FX} = lämpligt värderingsavdrag för säkerheten, beräknat enligt punkt 6.

2. Motparterna ska tillämpa minst de värderingsavdrag som anges i följande tabeller 1 och 2 på säkerhetens marknadsvärde:

Tabell 1

Värderingsavdrag för långsiktiga kreditvärderingar

Kreditkvalitetssteg till vilket kreditvärderingen av räntebärande värdepapper är knuten	Återstående löptid	Värderingsavdrag för räntebärande värdepapper som emitterats av enheter som avses i artikel 4.1 c–e och h–k, i %	Värderingsavdrag för räntebärande värdepapper som emitterats av enheter som avses i artikel 4.1 f, g och l–n, i %	Värderingsavdrag för värdepapperiseringspositioner som uppfyller kriterierna i artikel 4.1 o, i %
1	≤ 1 år	0,5	1	2
	> 1 ≤ 5 år	2	4	8
	> 5 år	4	8	16
2–3	≤ 1 år	1	2	4
	> 1 ≤ 5 år	3	6	12
	> 5 år	6	12	24
4 eller lägre	≤ 1 år	15	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
	> 1 ≤ 5 år	15	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
	> 5 år	15	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt

Tabell 2

Värderingsavdrag för kortsiktiga kreditvärderingar

Kreditkvalitetssteg till vilket kreditutvärderingen av kortfristiga räntebärande värdepapper är knuten	Värderingsavdrag för räntebärande värdepapper som emitterats av enheter som avses i artikel 4.1 c och j, i %	Värderingsavdrag för räntebärande värdepapper som emitterats av enheter som avses i artikel 4.1 m, i %	Värderingsavdrag för värdepapperiseringspositioner som uppfyller kriterierna i artikel 4.1 o, i %
1	0,5	1	2
2–3 eller lägre	1	2	4

1. Aktier i centrala index, obligationer som kan omvandlas till aktier i centrala index, och guld ska ha ett värderingsavdrag på 15 %.
 2. För godtagbara andelar i fondföretag motsvarar värderingsavdraget det vägda genomsnittet av de avdrag som skulle gälla för de tillgångar som fonden har investerats i.
 3. För kontant tilläggsmarginalsäkerhet gäller ett värderingsavdrag på 0 %.
 4. I samband med utväxling av tilläggsmarginalsäkerhet gäller ett värderingsavdrag på 8 % för alla icke-kontanta säkerheter som har ställts i en annan valuta än de som överenskommits i ett enskilt derivatkontrakt, relevant ramavtal om nettning eller relevant tilläggsavtal (CSA).
 5. I samband med utväxling av initial marginalsäkerhet gäller ett värderingsavdrag på 8 % för alla kontanta och icke-kontanta säkerheter som har ställts i en annan valuta än den valuta i vilken betalningar måste göras i fall av förtida uppsägning eller fallissemang i enlighet med det enskilda derivatkontraktet, relevant avtal om utväxling av säkerheter eller relevant tilläggsavtal (CSA) (nedan kallad *avslutsvaluta*). Var och en av parterna får välja olika avslutsvaluta. Om avtalet inte anger någon avslutsvaluta gäller värderingsavdraget för marknadsvärdet på de tillgångar som ställts som säkerhet.
-

BILAGA III

Egna volatilitetsskattningar för de värderingsavdrag som gäller för säkerhetens marknadsvärde vid tillämpning av artikel 22

1. Beräkningen av säkerhetens anpassade värde ska uppfylla samtliga följande villkor:

- a) Motparterna ska grunda beräkningen på ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall.
- b) Motparter ska grunda beräkningen på en avvecklingsperiod på minst 10 bankdagar.
- c) Motparterna ska beräkna värderingsavdragen genom att öka de dagliga omvärderingarna av värderingsavdragen med hjälp av följande formel för kvadratroten ur tidsperioden:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

där:

H = det värderingsavdrag som ska tillämpas

H_M = värderingsavdraget då det finns daglig omvärdering

N_R = det faktiska antalet bankdagar mellan omvärderingarna

T_M = avvecklingsperioden för transaktionstypen i fråga

- d) Motparterna ska beakta den sämre likviditeten hos tillgångar av låg kvalitet. De ska justera avvecklingsperioden uppåt om det råder osäkerhet om säkerhetens likviditet. De ska även ta reda på om det finns historiska data som kan leda till att den potentiella volatiliteten undervärderas. Sådana fall ska hanteras med hjälp av ett stressscenario.
- e) Den historiska observationsperiod som instituten använder för beräkning av värderingsavdrag ska vara minst ett år. För motparter som använder ett viktningssystem eller andra metoder för den historiska observationsperioden ska den faktiska observationsperioden vara minst ett år.
- f) Säkerhetens marknadsvärde ska anpassas enligt följande:

$$C_{\text{värde}} = C \cdot (1 - H)$$

där:

C = säkerhetens marknadsvärde

H = värderingsavdraget beräknat enligt punkt c ovan

2. För kontant tilläggsmarginälsäkerhet får ett värderingsavdrag på 0 % tillämpas.
3. När det gäller räntebärande värdepapper som har kreditbetyg från ett externt kreditvärderingsinstitut får motparterna använda sina egna volatilitetsskattningar för varje värdepapperskategori.
4. För att fastställa relevanta värdepapperskategorier för tillämpning av punkt 3 ska motparterna för värdepappren beakta typen av emittent, externt kreditbetyg samt återstående löptid och modifierad duration. Volatilitetsskattningarna ska vara representativa för de värdepapper som har tagits upp i en kategori.

5. Beräkningen av de värderingsavdrag som följer av tillämpningen av punkt 1 c ska uppfylla samtliga följande villkor:
- a) En motpart ska använda volatilitetsskattningarna i sin dagliga riskhantering, även avseende sina exponeringslimiter.
 - b) Om den avvecklingsperiod som används av motparten är längre än den period som avses i punkt 1 b för den aktuella typen av OTC-derivatkontrakt, ska denne motpart öka sina värderingsavdrag i enlighet med den formel för kvadratroten ur tidsperioden som anges i punkt c i samma punkt.
-

BILAGA IV

Schablonmetod för beräkning av initial marginalsäkerhet vid tillämpning av artiklarna 9 och 11

1. De teoretiska beloppen eller de underliggande värdena, beroende på vad som är tillämpligt, för OTC-derivatkontrakten inom en nettningsmängd ska multipliceras med procenttalen i nedanstående tabell 1:

Tabell 1

Kategori	Tilläggsfaktor
Kredit: Återstående löptid på 0–2 år	2 %
Kredit: Återstående löptid på 2–5 år	5 %
Återstående löptid på mer än 5 år	10 %
Råvaror	15 %
Aktier	15 %
Utländsk valuta	6 %
Räntor och inflation: Återstående löptid på 0–2 år	1 %
Räntor och inflation: Återstående löptid på 2–5 år	2 %
Räntor och inflation: Återstående löptid på mer än 5 år	4 %
Övriga	15 %

2. Den initiala bruttomarginalsäkerheten för en nettningsmängd ska beräknas som summan av de produkter som avses i punkt 1 för alla OTC-derivatkontrakten i nettningsmängden.
3. Följande gäller för kontrakt som ingår i mer än en kategori:
- Om en relevant riskfaktor för ett OTC-derivatkontrakt tydligt kan identifieras, ska kontrakten hänföras till den kategori som motsvarar denna riskfaktor.
 - Om villkoret i led a inte är uppfyllt ska kontrakten hänföras till den kategori av de relevanta kategorierna som har högst tilläggsfaktor.
 - Den initiala marginalsäkerheten för en nettningsmängd ska beräknas i enlighet med följande formel:

$$\text{Initial nettomarginalsäkerhet} = 0,4 * \text{initial bruttomarginalsäkerhet} + 0,6 * \text{NGR} * \text{initial bruttomarginalsäkerhet}$$
där:
 - initial nettomarginalsäkerhet* är det reducerade talet för krav på initial marginalsäkerhet för alla OTC-derivatkontrakt med en given motpart som ingår i en nettningsmängd.
 - NGR* är netto-bruttokvoten, beräknad som kvoten mellan nettoersättningskostnaden för en nettningsmängd med en given motpart i täljaren och bruttoersättningskostnaden för denna nettningsmängd i nämnaren.

- d) För tillämpningen av led c ska nettoersättningskostnaden för en nettningsmängd vara det större av noll och summan av aktuella marknadsvärden för alla OTC-derivatkontrakt i nettningsmängden.
 - e) För tillämpningen av led c ska bruttoersättningskostnaden för en nettningsmängd vara summan av aktuella marknadsvärden för alla OTC-derivatkontrakt som beräknas i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EU) nr 648/2012 och artiklarna 16 och 17 i delegerad förordning (EU) nr 149/2013 med positiva värden i nettningsmängden.
 - f) De teoretiska belopp som avses i punkt 1 får beräknas genom att kvitta de teoretiska beloppen för kontrakt i motsatt riktning som i övrigt är identiska i alla kontraktuella aspekter förutom de teoretiska beloppen.
-